

El Figarot

Quatre anys
extraordinaris

2007
Set de torres

Immigració
i castells

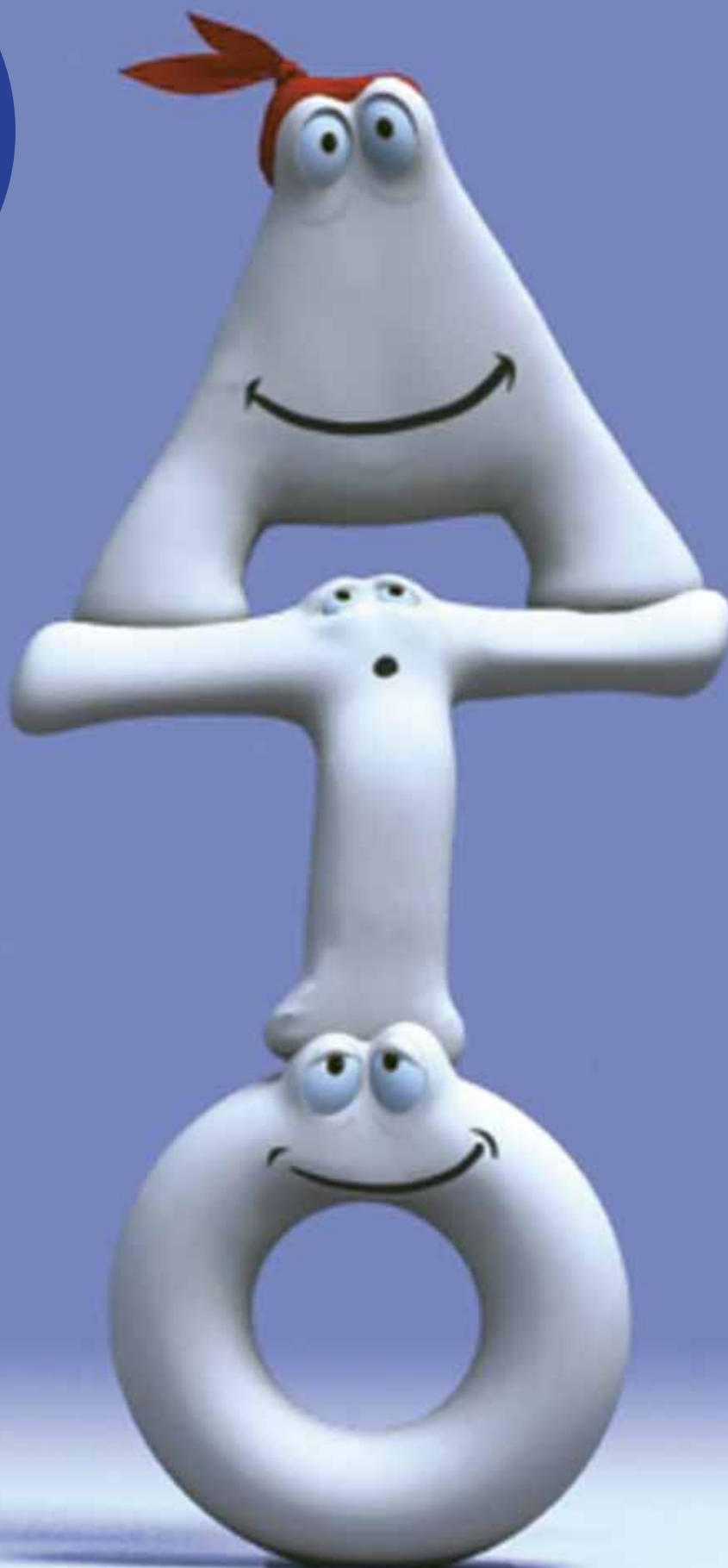
Butlletí dels Castellers de Vilafranca SEGONA ÈPOCA MAIG 2008 PREU 5€

n ú m e r o

38

**Més força,
més valor i més seny!**

ATO
amb els Castellers
de Vilafranca

Índex

Entrevista a Josep M. Martínez «Pepe»	4
Quatre anys extraordinaris	8
Fes cas del seny: obeeix la rauxa	12
2007, una gran collita	14
2007, set de torres	17
Cròniques frankfurtianes	42
Immigració i castells	44
David Miret i Miquel Ferret dirigiran la colla els propers quatre anys	48
Julià Bedmar, un baix de soca-rel	51
Fragments del pregó més casteller	52
El Figa-rot	56
Castells a banda	59
Certàmen poètic	60
L'altra cara dels castellers: Josep Llop	62

Butlletí dels Castellers de Vilafranca

segona època. Número 38. maig del 2008

EDITA

Castellers de Vilafranca. Estatge social: General Prim, 11
08720 Vilafranca del Penedès. Apartat de correus 313

CONSELL DE REDACCIÓ

Xavi Carrasco, Júlia Carrillo, Miquel Ferret i Biel Senabre.

COL-LABORADORS

Fonxo Blanc, Francesc Bou, Josep Cabré, Marta Cabré, Francesc A. Carles Subirà, Josep M. Feliu, Jordi Galtés, Joaquim Mas, Eloi Miralles, Antoni Puig, Anna Riba, Pere Ribera, Carles Roca, Àlex Sánchez-Granados, Rafael Salvadó, Òscar Serramià i David Tudela.

FOTO PORTADA

Fèlix Miró

DISSENY GRÀFIC

Ricard Aranda i Xavi Carrasco

FOTOCOMPOSICIÓ, FOTOLITS, MUNTATGE I IMPRESSIÓ

Gràfiques Kerpe, S.L. Pere el Gran, 16. 08720 Vilafranca del Penedès
Dip. L. B-29.663/86

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
Conselleria de Benestar Social

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

Editorial

Canvien les persones; queden els Castellers de Vilafranca

Josep Cabré

El número de EL FIGAROT que teniu a les mans tanca la temporada 2007. Ha estat un any marcat pel fet de ser l'últim de l'equip Esclassans-Cabré. Podem fer un balanç molt positiu de la temporada ja que una altra vegada hem estat la millor colla i hem fet els millors castells. Hem tornat a dominar, entre d'altres castells, la nostra torre de 9 i el pilar de 8, i hem descarregat la joia particular: el 4 de 9 amb folre i agulla. En definitiva: una altra temporada històrica.

Voldria aprofitar aquesta penúltima editorial (la darrera vindrà amb EL FIGAROT especial de Xile), per fer balanç dels últims quatre anys. Pel que fa a castells, que és el més important, han estat els millors de la història: hem fet la millor actuació, la del 30 d'agost del 2005, en què també hem aconseguit el millor castell, la torre de nou amb folre!, i hem guanyat els dos últims concursos. El més important de tot això, però, és que ho hem fet gràcies a l'esforç de tots vosaltres, i també al treball que han dut a terme els caps de colla i els castellers que han format part del col·lectiu en els últims 60 anys. Sempre ho he dit: tot és una continuació, els que van al davant poden decantar la balança, però la base de castellers i castelleres sempre hi és, mai no falla. Enhorabona Lluís, Pere i tota la Tècnica.

Si parlem de la Junta, he de dir que hem aconseguit moltes fites. Hem fet activitats per mantenir la flama viva: les calçotades verdes, amb una mitjana d'assistència de 200 persones; la Pedalada Verda; els MusicalFigarot; les donacions de sang (amb les quals hem aconseguit que els Castellers de Vilafranca hagin agafat un prestigi molt important, reconegut a la Festa del Donant feta a Girona l'any 2006); les festes de Cal Figarot (més d'una actuació d'aquest dia ha fet canviar el curs de la temporada: recordeu el pilar de 8 davant del nostre local?)... Parlant del local, destaco que s'han invertit esforços econòmics per arranjat la teulada, un lloc ple d'incògnites perquè cada vegada que es treia una teula sortia una sorpresa a sota que feia que el pressupost s'inflés, i també s'han condicionat els cups. La cirereta final del pastís ha estat el viatge a Xile, un projecte que es va anar treballant durant més de dos anys i un somni que es va fer realitat el mes de gener passat.

Tot això ha servit perquè els Castellers de Vilafranca haguem agafat un prestigi nacional. I això no ho afirmo perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè he sentit molta gent de fora del nostre entorn que ho ha corroborat. Felicito, doncs, les persones que han passat per la Junta. Com he dit abans, tot és una conseqüència de la feina de molts anys.

Escriu aquestes ratlles quan ja hem iniciat la temporada 2008, un any de canvis. Hi ha nou cap de Colla, el David, i nou president, el Miquel (el Miquelot, com li dic jo perquè el conec de petit). Després de veure'ls treballar (especialment l'equip de Junta durant el viatge a Xile), puc afirmar, basat en l'experiència que em donen els tretze anys a la Junta, que amb ells farem coses grans. És un equip que s'ha professionalitzat metòdicament i això, amb les ganes i la il·lusió que tenen, donarà fruits sensacionals (de fet, ja n'ha donat: només cal veure el web). Endavant, doncs! Estic segur que, amb l'experiència del David, del Toni i dels altres membres de l'equip tècnic, continuarem fent història. Finalment, m'agradaria afegir unes paraules per agrair el suport de tots els que m'heu ajudat, de les juntes i de les tècniques. Gràcies a tots. En aquests anys us puc assegurar que n'he viscut de tots colors. Han estat uns anys inol·ludables, plens d'alegries per les construccions fetes, per les actuacions, per les activitats. Ens ho hem passat molt bé. Però també hi ha hagut moments tristos (menys per sort), i no em refereixo als castells que no hem aconseguit o als concursos perduts, ja que cada any hi ha castells i sempre ho podem arreglar. Em refereixo als companys que ens han deixat: sempre els porto al cor. Tot ho he fet pel bé de la Colla i perdoneu si he faltat a algú o he fet alguna cosa malament.

Ja han passat uns mesos des que vaig deixar el càrrec. Sempre em preguntava com em trobaria anímicament quan deixés de formar part de la Junta després de tants anys. Doncs us puc dir que estic tan il·lusionat com fa tretze anys en veure com la nova Junta fa una feina destacable. Hi continuo col·laborant en l'apartat econòmic i en la gestió del que ha comportat el viatge a Xile i sobretot segueixo sent dels Castellers de Vilafranca, i això va per sobre de secretaris, presidents i caps de colla. Tots aquests passem de llarg i el que queda som els Castellers. Gràcies a tots i una abraçada.

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Un casteller total

Josep M. Martínez «Pepe»

Àlex Sánchez-Granados

*«Jo la vida no me la imagino
sense castells»*

Josep Miquel Martínez Camús va néixer a Vilafranca el 19 de juny del 1967. Està casat i és pare de dues filles. És membre de la colla oficialment des del 1970, encara que, segons ell, ho és de tota la vida. De família castellera, és nebot del mític Gabi Martínez, cap de colla entre els anys 1964 i 1969 i el 1974. El Josep Miquel (conegut com Pepe, Ferro i darrerament, després del viatge a Xile, Don Pepe) és el casteller total. No tan sols per haver ocupat diferents posicions en els castells, ja que ha estat enxaneta, quint, quart, terç, segon i baix (Déu n'hi do), sinó també per haver col·laborat amb la colla sempre que se li ha demanat. No hi ha festa a Cal Figarot sense ell. El que ara llegireu és el resultat d'una agradable conversa a tres bandes amb uns grans amics i millors persones: Salvador Muntaner, Josep Miquel Martínez i un servidor.

Els inicis

Com ja he explicat abans, el nostre protagonista pertany a la colla des de l'any 1970. Ell no se'n recorda, però amb tan sols 18 mesos ja va fer dos pilars de 4 aixecats per sota, un a sobre del Ramonet i l'altre a sobre l'Antolí. «En aquest darrer pilar em va agafar por i el seny va fer que no em deixés de mans en cap moment. Eren temps difícils». Perquè ens fem una idea dels seus orígens, el primer regal que li van fer a la seva mare quan el va tenir va ser una petita camisa de color verd, feta amb roba d'una camisa de l'oncle, el Gabi.

«A casa es respiren castells: el pare, el Josep Martínez Escofet, casteller; l'avi, el Francesc Martínez Novella, casteller; els oncles, el Gabi i el Cisco, castellers». D'aquí, només en podia sortir un casteller de cap a peus. S'estava forjant una llegenda? «Quan vaig tenir l'edat de començar a pujar, no tenia ni les condicions físiques adequades ni la mida propícia... vaja, com us ho diria?, estava una mica refetet». No va ser fins als catorze anys que va començar a pujar: primer, a quints, i de seguida va baixar al pis de quarts. «Eren èpoques en què sovintejaven els castells de set, fer un 4 de 8 costava suor i llàgrimes i el 3 de 8 pràcticament era una utopia».

Joves dels Castellers de Vilafranca

«L'etapa que vaig passar amb els joves dels Castellers de Vilafranca va ser molt important». Segons el nostre amic, «aquella fornada de joves vam demostrar als més grans que no calia esperar tant a baixar la canalla un pis, i això va facilitar la feina per consolidar el 3 de 8 o descarregar el 5 de 8». El Ferro, com llavors l'anomenaven, era un dels encarregats de portar la colla de joves. Conjuntament amb el Pedrito van

Foto: Raquel Tarrés/CdV

«Aquella fornada de joves vam demostrar als més grans que no calia esperar tant a baixar la canalla un pis, i això va facilitar la feina per consolidar el 3 de 8 o descarregar el 5 de 8»

liderar l'època daurada de la Colla de Joves dels Castellers de Vilafranca. «No només sortíem per la Festa Major dels Petits, per Reis anàvem a actuar a Badalona, on un patge reial molt modern arribava en helicòpter i aterrava a la platja: impressionant! En arribar a casa encara ens treïem sorra del racó més insospitat del cos. També havíem anat a festes majors d'altres pobles i compartíem plaça amb l'altra colla de la vila, la dels 'pebrots vermells', i fins i tot amb la Jove, aquells ratllats, que ara en tenim uns quants de verd».

La colla de joves era com una escola de castellers. «Gent com el gran Jacob s'hi van estrenar, i un jove Jordi Carbonell debutava amb 16 anys en un 3 de 7 a segons i demanava una vegada i una altra que, si queia el castell, no li donessin les culpes a ell perquè era el primer cop que pujava. Qui hagués dit llavors que, anys després, tornaria a fer un tres a segons, però aquest va ser de deu!..., i que consti que el primer el va descarregar».

Per la colla de joves, hi han passat molts castellers. Alguns ja no vénen; altres ens

han deixat, però encara en queden molts, d'aquells joves que anaven de viatge amb la colla. «Els més grans ens feien de cangur. Una vegada, a Roma, el Vallès va trucar empipat a la porta de l'habitació: "Voleu fer el favor de baixar, que tothom ja està dalt de l'autocar", i jo encara anava amb la tovallola a la cintura sortint de la dutxa... Érem joves».

Lo 4 de 9 amb folre

Tot parlant arribem als castells de nou i comentem la diferència que hi havia en els folres de llavors respecte dels d'ara, però això ja seria tema per a un reportatge en profunditat. Ens centrem en els primers intents de 4 de 9 amb folre. «En aquests primers intents, cap allà l'any 1986, anava de dau al folre. Si eres el primer a caure al pou, llepaves». Comenta una mítica frase del Cisco Mallofre: «Per Sant Fèlix, aguant-teu!» La resta ja us la podeu imaginar: no li van fer cas. També recorda «un 4 de 8 amb folre a Vilobí que havia de servir perquè la gent del folre agafés pràctica, però allò es va ensorrar pertot arreu». Finalment, però,

El Pepe fent un pilar de 5 a terços a la Diada de l'Orze de Setembre del 1985. Foto: Josep M. Petrus

Foto: Anna Martí

a l'any següent, l'u de novembre del 1987, vam carregar-lo. «Al concurs de castells de Tarragona del 1988 vaig anar de baix» i, tot i que ell afirma que el va descarregar, «els senyors del jurat no ho van veure igual. Total: perquè el Cisco, l'enxaneta, va decidir tirar avall». Ara sí, som a Tots Sants del mateix any i per fi aconseguim carregar *lo 4 de 9 amb folre* oficialment. Tot feia pensar que el nostre protagonista seguiria una línia ascendent... doncs tot al contrari: «A partir d'aquí vaig estar bastants anys sense fer castells. Això és com al futbol, "castillos son así"».

I a partir d'aquí, què?

A partir dels castells de nou, la colla va cap amunt. El fet que entrés molta gent

a la colla hi va contribuir. El Pepe creu que «sobretot hi ha un punt d'inflexió: l'u de novembre de 1990 quan descarreguem per primer cop dos castells de nou en una actuació. Això va fer que algú dels més grans digués que ja es podia morir, però va demostrar a la gent més jove de la colla que, si ens ho proposàvem, no hi hauria ningú millor que nosaltres. Com a colla descaradament volíem ser la número u; ja no ens valia ser la segona. Hi haurà un canvi de mentalitat a la colla i a partir d'aquí ja pràcticament no hem fallat mai. Bé, sí, amb la torre de 9 amb folre i manilles. Primer vam ensenyar a les altres colles que es podia fer i ens ho van demostrar, i després nosaltres els hem passat la mà per la cara dominant aquest castell com ningú».

Tot parlant, arribem al pilar de 8 i coincidim que és un castell molt important, no tan sols per ell mateix, sinó pel joc que dóna. Recorda el primer pilar de 6 a l'Arboç i la importància que allò va suposar per a la colla, «en aquell moment no érem conscients del que representaria en el futur: ens va obrir les portes del 4 de 8 amb l'agulla; després, el 4 de 9 amb l'agulla, i ara ens plantegem el 3 de 9 amb l'agulla».

Parlem de baixos

Parlem de baixos i li canvia la cara. Sembla que aquest tema el preocupa força. És evident, oi? Ell va començar a fer de baix en un castell de vuit pisos quan tenia divuit anys i tres anys després ja en va fer de nou. Com tots els baixos, té

Foto: Raquel Tarrés/CdV

«Hi ha castells que els fas xiulant i n'hi ha que els fas bufant. Dels de xiular, en fas tres a l'any; la resta, bufar, bufar i bufar»

l'esquena feta un cromó i pràcticament després d'estar dos anys fent castells de nou ha de descansar els dos següents perquè el cos no ho aguanta. Diu que «la gran solució per a aquest problema és la rotació i dosificació dels baixos, encara que malauradament moltes vegades això no és possible. L'ideal seria fer un castell de nou per actuació ja que, si ho fas tot, no dures ni quatre dies. Hi ha castells que els fas xiulant i n'hi ha que els fas bufant. Dels de xiular, en fas tres a l'any; la resta, bufar, bufar i bufar».

De la relació entre baixos i croses, en podria estar dient coses dies i dies. I sempre en parla bé, dels companys inseparables. Us enumero un seguit de sentències curioses sobre les croses que no podia passar per alt: «la relació entre baixos i croses és el millor que hi ha al món»; «sense croses, el baix no seria res; almenys jo», «quan trobes dues bones croses, són com els teus millors amics»; «les dones de croses? No sé si són millors, però són més sofertes».

Continuem xerrant i no es vol oblidar ni del cordó ni de l'agulla, ja que també és molt important la comunicació amb ells. «Quan fas un castell no sents res més, a part de soroll, que les quatre persones que tens al voltant. L'únic objectiu és buscar l'aleta, i sovint la trobes en el crit de la plaça. A partir d'aquí, comença un llarg compte enrere». Per a ell «el castell en què es pateix més és el 4 de 9 amb folre i l'agulla i el que és més còmode, el 5 de 9 amb folre». Remarca que el castell en què s'ho ha passat pitjor ha estat el seu primer 4 de 9 amb folre, «abans de sonar gralles el segon ja m'havia tret un peu de sobre i tot el castell el vaig tenir amb un peu. Des de la plaça no es veu, però que m'ho preguntin a mi o al Fèlix Balañà, que era l'agulla i va anar tot un mes amb un blau al pit».

Viva Chile!

A partir del viatge a Xile, el Pepe serà Don Pepe, ho té molt clar. «Xile ha estat l'experiència més bona que he tingut amb els castells». Per a ell, «Xile no ha estat només

un viatge a l'estranger, com tants d'altres que havíem fet. Xile ens ha marcat com a persones. Ha estat un viatge en què hi ha hagut molt bon ambient entre nosaltres. De fet la majoria dels 150 ens hem conegut millor en nou dies que en molts anys a la colla». I la relació amb els xilens ha estat genial, «enlloc on hem anat ens han tractat tan bé com allà». A mesura que anem parlant del tema, es nota l'emoció en el to de les seves paraules. Tot plegat xerrem del que els hem aportat nosaltres, però també del que ells ens han donat, «ells ens han ensenyat molt; com, per exemple, que aportant una miqueta més cadascú, podem ser millors». De fet, «a la gent que fa anys que som a la colla, ens ha recordat el que era la colla antigament». De cop i volta ens trobem parlant de com érem fa uns anys, «quan tothom es coneixia i s'ajudava; tots anàvem per tots». Segons el Pepe, això no vol dir que ara sigui diferent, però creu que «la realitat de la colla actual és una altra. Ara som molts més i és pràcticament impossible que tots anem a l'una. És normal que es formin grupets dintre de la colla». El que té molt clar és que això no ha d'anar en contra del motiu principal pel qual som aquí tots plegats, «fer castells i amb la millor colla: els Castellers de Vilafranca».

Per acabar no em puc estar de preguntar-li què és per a ell la colla i, amb la seva resposta, em confirma tot allò que jo ja sabia, però potser la gent que ha entrat fa poc temps a la colla descobreix: «La colla és la meua vida. Hi sóc des dels tres anys. Jo la vida no me la imagino sense castells. Després de la meua família, el més important són els Castellers de Vilafranca».

Interioritats

A taula

Un plat: els cargols.

Un vi: Jean Leon Negre Penedès.

Un licor: Patxaran.

Un vici: Winston.

Un color: el verd.

Una plaça: la plaça de la Vila.

Una plaça forana: la plaça de Santa Anna, a Mataró

Un castell: el cinc.

Una diada per recordar: Sant Fèlix del 85.

Una diada per oblidar:

Sant Fèlix del 94.

Força, valor, equilibri o seny: seny.

Sant Fèlix 2005: la millor actuació de la història.

Fotos: Raquel Tarrés/Catv i Miquel Arroyo

Quatre anys extraordinaris

*Les quatre temporades dels Castellers de
Vilafranca amb el Lluís Esclassans de cap de Colla
ens han deixat uns registres difícils de superar*

L'Hereu Batllet

Quan ara fa quatre anys el Lluís Esclassans va ser escollit cap de Colla dels Castellers de Vilafranca, després de nou anys amb el Francesc Moreno *Melilla* al capdavant, semblava que seria molt difícil mantenir l'altíssim nivell de la colla exhibit durant tant de temps. Doncs al contrari, en els últims quatre anys, la colla no tan sols ha mantingut el gran nivell, sinó que ens molts aspectes l'ha superat i ha aixecat encara més el sostre casteller.

Amb el Lluís de cap de Colla i el seu equip tècnic, format pel Pere Almirall, l'Aleix Massana, el Raimon Perelló, el Joan Miguel, l'Èric Esclassans, el Fèlix Casanovas, el Francesc Bou, l'Òscar Serramià, el Jordi Masó, el Raül Tudela, l'Eva Acedo, el Gerard Ciércoles i l'Elisenda Torres, els Castellers de Vilafranca han obtingut uns resultats extraordinaris i unes fites difícils de superar. Passem a enumerar els nombrosos èxits que han protagonitzat els verds en aquest quadrienni.

Castells dels Castellers de Vilafranca entre el 2004 i el 2007

De l'1 de gener de 2004 al 31 de desembre de 2007

Castells de vuit i de gamma alta de vuit

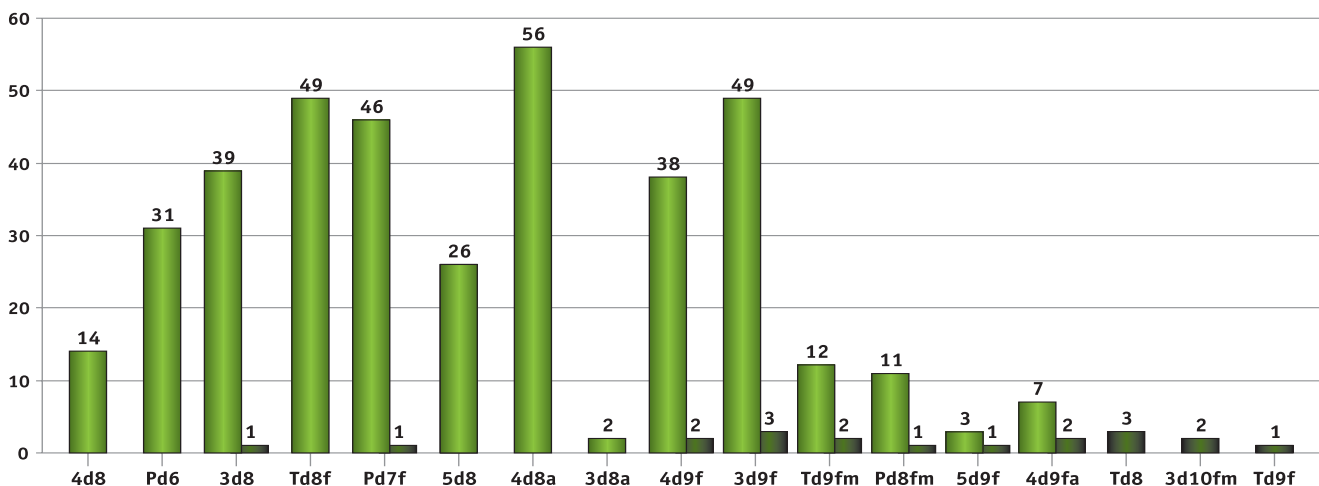
	4d8	Pd6	3d8	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	3d8a	TOTAL
	3d	9d	10d	13d	9d+1c	5d	15d		64d + 1c
2004	3	9	10	13	10	5	15	0	65
	3d	9d	9d	13d	9d	6d	16d		65d
2005	3	9	9	13	9	6	16	0	65
	4d	5d	9d + 1c	13d	12d	11d	12d	1d	67d + 1c
2006	4	5	10	13	12	11	12	1	68
	4d	8d	11d	10d	16d	4d	13d	1d	67d
2007	4	8	11	10	16	4	13	1	67
	14d	31d	39d + 1c	49d	46d + 1c	26d	56d	2d	263d + 2c
TOTAL	14	31	40	49	47	26	56	2	265

Castells de nou i de gamma extra

	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	Td8	3d10fm	Td9f	TOTAL
	9d	8d + 1c	3d	2d	1c	2d + 1c	2c			24d + 5c
2004	9	9	3	2	1	3	2	0	0	29
	10d	13d	2c	3d + 1c		1d		1c	1c	27d + 5c
2005	10	13	2	4	0	1	0	1	1	32
	9d + 1c	12d + 1c	2d	3d	3d	3d	1c	1c		32d + 4c
2006	10	13	2	3	3	3	1	1	0	36
	10d + 1c	16d + 1c	7d	3d		1d + 1c				37d + 3c
2007	11	17	7	3	0	2	0	0	0	40
	38d + 2c	49d + 3c	12d + 2c	11d + 1c	3d + 1c	7d + 2c	3c	2c	1c	120d + 17c
TOTAL	40	52	14	12	4	9	3	2	1	137

Notes: No es comptabilitzen els nombrosos castells de vuit i de gamma alta de vuit descarregats als assajos.
Es destaca en verd l'any en què s'han realitzat més castells d'una determinada estructura.

Dades: Juli Selma i Miquel Ferret

Concurs de Tarragona 2004

La millor diada de tots els temps

Els Castellers de Vilafranca van realitzar la millor diada de Sant Fèlix en els anys 2004, 2005, 2006 i 2007; van guanyar el Concurs de Castells dels anys 2004 (4d9fa, Pd8fm, Td8 carregada, Pd5) i 2006 (4d9fa, 5d9f, Td8 carregada, Pd5); van signar la millor diada de la història per Sant Fèlix del 2005 (4d9fa, Td9f carregada, 3d10fm carregat, Pd8 fm carregat); la segona millor diada de la història per Sant Fèlix del 2006 (4d9fa, 5d9f, 3d10fm carregat, Pd8fm); la quarta millor diada de la història per Tots Sants del 2006 (4d9fa, 5d9f, Td9fm, Pd8fm, millor diada de la història amb els tres castells i pilar descarregats, i primera vegada que es descarreguen quatre castells de gamma extra en una mateixa actuació).

En aquestes quatre temporades la colla de Cal Figarot ha aconseguit situar un total d'onze diades en la llista de les cinquanta millors diades de la història, cinc de les quals entre les deu primeres i, com hem citat anteriorment, tres d'elles entre les cinc primeres millors actuacions. Pel que fa a les temporades, els verds han aconseguit situar aquestes quatre últimes temporades entre les deu millors de la història: la de 2006 en el primer lloc, la de 2007 en el segon, la de 2005 en el cinquè i la de 2004 en la setena posició d'aquest rànquing de les millors temporades.

El millor castell

Altres fites destacades són: millor castell de la història, torre de 9 amb folre carregada (Sant Fèlix de 2005); rècord de torres de 8 en una temporada (dues de carregades el 2004); rècord de 4 de 9 amb folre i l'agulla (tres de descarregats el 2006, igualant la marca del 2000); rècord de 5 de 9 amb folre (tres de descarregats el 2006); rècord de torres de 9 amb folre i manilles (set de descarregades el 2007), i rècord de pilars de 7 amb folre en una temporada (setze de descarregats el 2007).

A més de signar la millor actuació feta mai per la diada de Sant Fèlix (2005) i de Tots Sants (2007), també es va fer la millor actuació de la diada de Sant Ramon (4d9fa, Td9fm, Pd8fm, el 2004); la millor actuació de la història feta a Sitges (4d9fa, Td9fm, 3d9f, Pd7f); a Barcelona (Td9fm, 3d9f, 4d9f, Pd8 fm, el 2007); a l'Arboç (4d8a, 3d9f, 4d9f, Pd8fm, el 2006); a Cal Figarot, a Vilafranca (5d8, 4d9f, 3d9f i Pd8fm, el 2005); a la plaça de la Font de Tarragona (Td9fm, 3d9f, 4d9f carregat, Pd6, el 2007), entre d'altres fites realitzades en moltes altres places castelleres.

Finalment, cal afegir que es van aconseguir noves joies com el primer 3 de 8 amb l'agulla de la història, a Sitges el 2006; el pilar de 7 i la torre de 8 amb folre simultanis, per Sant Ramon del 2006, i la cerca-vila del dia 29 de la Festa Major del 2004 on es van completar el 4d8 a, la Td8 f, el 5d8 i el Pd6, tota una senyora actuació en moviment. Tot plegat amb un alt percentatge de castells descarregats respecte als castells carregats i intentats. Impressionant!

Enhorabona al Lluís, enhorabona al seu equip i enhorabona als Castellers de Vilafranca per aquests quatre anys fantàstics.

Concurs de Tarragona 2006

Electromecànica **MOLAS**

Electricitat de l'automòbil i vehicles industrials

Pere El Gran, 22
Telèfon 93 890 32 37
Fax 93 890 19 91
08720 Vilafranca del Penedès

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

Jordi Estrany Sànchez

c/ General Vallès, 21 2n
Tel. 93 890 06 21 · Mòbil 670 22 45 55
08720 Vilafranca del Penedès
Barcelona

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Fes cas del seny: obeeix la rauxa

Òscar Serramià Ricart

Voluntat, passió i tossuderia

Em demanen que redacti un article sobre el president Cabré, fet que accepto de bon grat i que suposa un punt d'esforç personal superior a qualsevol altre article. La darrera entrevista que vaig escriure per a EL FIGAROT la vaig fer, precisament, al ja expresident, Josep Cabré Tugas, Jou. La qüestió és que podria passar a explicar fil per randa tot el que el Jou ha fet pels Castellers de Vilafranca, però això ja ho sap tothom. Què escric, doncs? Un relat èpic, de traca i mocador? Una oda cap a l'excel·lència tot explicant el perquè d'un gran president? Prefereixo, si em permeteu, una reflexió més personal, íntima fins i tot.

Començo afirmant que les coses acostumen a ser més senzilles del que ens poden semblar, però sempre cal fer-les amb bona voluntat, passió, tossuderia i amb el suport dels que t'envolten. Aquesta és una bona definició genèrica del tarannà que tots aquests anys hem anat adquirint de la mà d'un president que ha procurat de donar suport a totes les iniciatives que sorgien en el si de la junta-tècnica, o bé que provenien voluntàriament d'algun casteller interessat a fer una tasca en benefici de la colla.

Ell ha sabut donar aquell toc de gràcia per poder fer que les persones s'involucrin, que ens agafem les coses com a pròpies per fer-les el millor possible. És capaç de fer-te viure la colla tan a prop, amb tanta intensitat, gaudint de cada moment i lluitant al màxim per tal de fer-ho el millor possible. Sí, ja sé

que tot això pot semblar una utopia, una fantasia, una idolatria d'un ésser humà o una simple exageració de la realitat; però us puc ben assegurar que no és res més que la més pura i sincera realitat explicada des d'un punt de vista, si més no, prou sincer. Subjectiu? També, però sincer.

És un casteller -«jo sóc un casteller més», com a ell li agrada dir- que sap encomanar al seu voltant un caràcter propi, amb visió d'objectius a curt i llarg termini, però sense precipitacions, amb les idees clares -que després poden ser errònies- però consensuades. I el més important: tots a l'una i amb la colla per damunt de tot. Aquesta és la premissa que ell ha sabut posar internament en escena.

Confiar en la gent

De vegades, ser president li ha portat problemes, tant si n'ha estat l'implicat directe com si no. És el greu a pagar per ser líder. La vida no és un camí ple de roses i tirar el carro dels Castellers de Vilafranca tampoc és fàcil. Ara bé, ha estat gratificant quan els resultats positius li han arribat.

Cal admirar la seva persona i la de tots els que han estat, són i seran presidents i caps de colla. De vegades, no som conscients de la pressió que comporten càrrecs com el de president o cap de colla, en què tota la responsabilitat recau sobre teu. Parlar i decidir resulta relativament fàcil quan se sap que, si no surt bé, els que rebran seran els caps visibles. Tot i així, ho repeteixo un altre cop, el Jou sempre ha confiat en la seva gent, en la seva colla. Ha creat escola i ha sabut crear una manera de portar una colla castellera com la nostra, amb tradició i modernitat, amb veterania i joventut, sense oblidar d'on venim i mirant cap on

***Ha aconseguit
que joves i grans ens
involucrèssim en la
gestió dels Castellers
de Vilafranca i ens
haguem format com a
castellers, i com a
persones, i tots hem
posat el nostre granet
de sorra per tal que
les coses sortissin bé***

anem; però sempre vivint el present. Ha fet de mestre i la resta n'hem estat l'alumnat. Senzillament, ha viscut cada instant, cada dia, com si es tractés d'una empresa, prenent decisions, actuant, treballant en una piràmide jeràrquica horitzontal, sense vencedors ni vençuts, on tothom és important, del primer a l'últim, dins la colla i per la colla, mai de portes enfora. I aquesta crec que és la clau del seu èxit i, de retruc, de l'èxit dels que ho hem viscut més a prop, i gran part de l'èxit dels Castellers de Vilafranca!

Una vegada em va dir: -Has dedicat gran part de la teva joventut a la colla-. Perquè ha aconseguit que joves i grans ens involucrésim en la gestió dels Castellers de Vilafranca i ens haguem format com a castellers, i com a persones, i tots hem

posat el nostre granet de sorra per tal que les coses sortissin bé.

Aspectes negatius? Errades? També. Però ningú -ningú!- és capaç de posseir la raó absoluta. Ningú pot dir que no s'ha equivocat mai. En certs moments potser caldria haver pres una altra actitud, adoptat altres decisions, optat per un altre camí... sí. Però això queda en segon terme perquè tot ho ha fet de bon grat, amb bona fe i humilitat. Ens queda el bon regust de boca d'haver compartit amb ell sopars, festes, reunions, assajos, diades castelleres, cercaviles, processons, assemblees, celebracions, problemes, alegries, viatges, hores d'autocar... i tantíssimes altres coses que ha compartit des de la seva entrada a la junta, ja fa més de tretze anys, fins al viatge a Xile com a culminació d'una trajectòria plena d'èxit en la gestió, capacitat organitzativa, desenvolupament social i creixement casteller.

No és fruit de la casualitat

Acabo explicant que una de les tantíssimes curses populars d'atletisme que es fan a Catalunya duia el lema: «Fes cas del seny: obeeix la rauxa». Amb aquest lema encapçalo l'escrit i sintetitzo totes les sensacions que giren al seu voltant, que reflecteixen el seu tarannà i reproduïen la seva manera de ser: sempre ha fet cas del seny, però també ha obeït la rauxa. I la combinació de totes dues coses han donat uns resultats excel·lents. Ha finalitzat la seva primera «marató castellera» com a president. Felicitats! I ho ha aconseguit sense esperar cap agraïment. L'èxit no és fruit de la casualitat. Simplement, s'ho ha merescut. Una forta abraçada de part de tota la colla, la teva, els Castellers de Vilafranca. Fins divendres a assaig, presi!

2007, una gran collita

La temporada 2007 dels Castellers de Vilafranca és la segona més destacada que ha fet mai la colla

L'Hereu Batllet

Si féssim un símil vinícola, la collita castellera del 2007 no va tenir la riquesa varietal d'altres temporades però sí que va ser de molta producció i de molt grau.

De les deu principals construccions que es van veure a les places castelleres durant el 2007, les que van de la torre de 8 amb folre al 4 de 9 amb folre i l'agulla, els Castellers de Vilafranca en van liderar vuit: pilar de 7 amb folre, 4 de 8 amb l'agulla, 3 de 8 amb l'agulla, 4 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre, torre de 9 amb folre i manilles, pilar de 8 amb folre i manilles i 4 de 9 amb folre i l'agulla. Només en dues de les deu construccions els verds no van aconseguir el millor registre: la torre de 8 amb folre, ja que en van realitzar 10 i la Colla Vella dels Xiquets de Valls i els Minyons de Terrassa, 11, i el 5 de 8, en què els Castellers en van descarregar 4 i la Vella, 12.

La colla de Cal Figarot és la que va aconseguir més castells de màxima dificultat: un total de 84 castells (81 de descarregats i 3 de carregats), molt lluny dels registres de la segona millor colla de la temporada, la Colla Vella dels Xiquets de Valls, que en va fer 48 (45 de descarregats i 3 de carregats) i de la tercera colla, els Minyons de Terrassa, que en va fer 33 (30 de descarregats i 3 de carregats).

Pel que fa a les actuacions, els Castellers de Vilafranca van firmar les quatre millors actuacions de la temporada. Les actuacions fetes pels verds per les diades de la Jove de Sitges, La Mercè, Tots Sants i Sant Fèlix, s'han situat en els llocs 31, 42, 43 i 44 de la taula de millors actuacions de tots els temps respectivament. La cinquena millor actuació

de la temporada correspon a la Colla Vella dels Xiquets de Valls, l'actuació que va fer per Santa Úrsula se situa en la posició 79 d'aquesta taula.

Si ens fixem en els cinc millors castells que es van bastir a les places durant el 2007, quatre van portar la firma dels verds: 4 de 9 amb folre i l'agulla, descarregat i carregat; pilar de 8 amb folre i manilles, i torre de 9 amb folre i manilles. En el cas del tercer millor castell, aquest mèrit és compartit amb el pilar de 8 dels rosats. El cinquè millor castell de la temporada correspon a la torre de 9 amb folre i manilles carregada dels malves.

En resum, el 2007 va ser, una vegada més, un any dominat pels Castellers de Vilafranca des de tots els punts de vista, tant quantitativament com qualitativa, i va deixar registres brillants per als amants de les estadístiques: rècord absolut de torres de 9 amb folre i manilles en una mateixa temporada, 7 de descarregades de 7 intents; rècord de pilars de 7 amb folre, 16 de descarregats de 16 intents; segon millor registre de 3 de 9 amb folre, 16 de descarregats i 1 de carregat, només superat pels 17 que van completar el 2001; el 4 de 9 amb folre i l'agulla de Sitges va ser el primer que la colla carregava i descarrega fora de la plaça de la Vila i de la de braus de Tarragona; els verds van fer la millor actuació mai vista a Barcelona; van ser els primers a plantar un castell de gamma extra a Tarragona per Santa Tecla des de feia més de 125 anys, i també van descarregar un castell inèdit a la plaça de la Bisbal del Penedès, el 3 de 8 amb l'agulla. Qui en dóna més?

Foto: Fèlix Miró

Dades de l'1 de gener al 31 de desembre de 2007.

Les 5 millors colles del 2007

	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	3d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	4d9fa	TOTAL	PUNTS
	10d	16d	4d	13d	1d	10d + 1c	16d + 1c	7d	3d	1d+1c	81d + 3c	
1 CV	10	16	4	13	1	11	17	7	3	2	84	60.070
	11d	2d	12d	5d		1d + 2c	13d + 1c		1d		45d + 3c	
2 VXV	11	2	12	5	0	3	14	0	1	0	48	30.079
	11d		8d			3d + 1c	8d	2c			30d + 3c	
3 MT	11	0	8	0	0	4	8	2	0	0	33	20.498
	8d		6d	1c		1d	3d				18d + 1c	
4 CM	8	0	6	1	0	1	3	0	0	0	19	10.378
	4d + 1c		5d			2d	2d + 1c				13d + 2c	
5 JXV	5	0	5	0	0	2	3	0	0	0	15	8.662
	44d + 1c	18d	35d	18d + 1c	1d	17d + 4c	42d + 3c	7d + 2c	4d	1d + 1c	187d + 12c	
TOTAL	45	18	35	19	1	21	45	9	4	2	199	129.687

Es comptabilitzen tots els castells de gamma alta de vuit, de nou i de gamma extra realitzats per cada colla el 2007.

S'utilitza la taula de puntuacions del Concurs de Castells de Tarragona 2006.

El 3 de 8 amb l'agulla descarregat pels Castellers de Vilafranca s'ha valorat entre el 4 de 8 amb l'agulla i el 4 de 9 amb folre i se li han donat 627 punts.

Construccions que han liderat les 5 millors colles el 2007

Colla	Construccions que ha liderat	Total
Castellers de Vilafranca	Pd7f, 4d8a, 3d8a, 4d9f, 3d9f, Td9fm, Pd8fm, 4d9fa	8
Vella dels Xiquets de Valls	Td8f, 5d8	2
Minyons de Terrassa	Td8f	1
Capgrossos de Mataró		0
Joves dels Xiquets de Valls		0

Les 5 millors actuacions del 2007

	Actuació	Colla	Diada	Data	Població
1	4d9fa, Td9fm, 3d9f, Pd7f	Castellers de Vilafranca	Jove de Sitges	28 d'octubre	Sitges
2	4d9fa(c), Td9fm, Pd8fm	Castellers de Vilafranca	Sant Fèlix	30 d'agost	Vilafranca del Penedès
3	3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd8fm	Castellers de Vilafranca	La Mercè	23 de setembre	Barcelona
4	4d9f, Td9fm, 3d9f, Pd8fm	Castellers de Vilafranca	Tots Sants	1 de novembre	Vilafranca del Penedès
5	3d9f, 4d8a, 4d9f(c), Pd8fm	Vella dels Xiquets de Valls	Santa Úrsula	21 d'octubre	Valls

Els 5 millors castells del 2007

	Castell	Colla	Colla	
1	Quatre de nou amb folre i l'agulla	Castellers de Vilafranca		
2	Quatre de nou amb folre i l'agulla (c)	Castellers de Vilafranca		
3	Pilar de vuit amb folre i manilles	Castellers de Vilafranca	Vella dels Xiquets de Valls	3
4	Torre de nou amb folre i manilles	Castellers de Vilafranca		
5	Torre de nou amb folre i manilles (c)	Minyons de Terrassa		

JA A LA VENDA EL NÚMERO 19!

"Els millors anys de la meva vida"

Caps de colla que van triomfar als anys 90

Una nova manera d'entendre els castells
L'apassionant viatge dels
Castellers de Vilafranca a Xile

El 9de7, el castell més singular

Cent anys de la Decadència
castellera

Els nous rostres de la temporada

ETREGALEM
UN SOPAR CASTELLER
PER ADUES PERSONES
SI T'HI SUBSCRIBS AQUEST 2008

Restaurant
SANT JORDI
"CA LA KATY"

MENÚ CASTELLER

Xató del Penedès
(*"Chateau": Castell*)

Ànec mut del Penedès rostit amb prunes i pinyons
(*Pinyons de la Pinya Castellera*)

Castell de profiterols amb xocolata desfeta
(*desfeta, però descarregada*)

Cafés Novell - Vins Bodegues Torres - Cava Oriol Rossell -
Aigües del Grup Vichy Catalán

Restaurant Sant Jordi "Ca la Katy"

Ctra. Vilafranca-Portons, km. 8 • Tel 93 899 13 26 / 93 899 11 53 • 08731 Sant Martí Sarroca - Penedès
www.calakaty.com • jordi.santjordi@hotmail.com

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ A CASTELLS

NOM	
ADREÇA	
	POBLACIÓ
	TEL
	AVE

Subscripció per a 2 anys (12 números): 36 euros

MODALITAT DE PAGAMENT

☐	TALÓ BANCARI a favor d'UTOPIA GLOBAL
☐	DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

A PARTIR DEL NUM.

Signatura

Una copiarada, sempre amb fins a fins amb finalitats de caritat. L'UTOPIA GLOBAL és una associació sense ànim de lucre.

ENTITAT	
ORDRE NUM.	
ICC	
ICC	

Una copiarada, sempre amb fins a fins amb finalitats de caritat. L'UTOPIA GLOBAL és una associació sense ànim de lucre.

Truques per telèfon o envia aquesta butlleta a: UTOPIA GLOBAL, D. Trueta, 69-71, 41 1a, 08005 BARCELONA, Tel. 93 511 66 90 - fax: 93 511 66 89 - castells@utopiaglobal.com

PUNTS DE VENDA A VILAFRANCA:

AVINGUDA TARRAGONA 32. PASSEIG SANT JOAN, 12. CARRER SANT JOAN, 4. CARRER FERRERS, 78. CARRER CARME 6. CARRER JOSE BALTA DE CELA, 13.

2007, Set de torres

Foto: Raquel Tarrés COV

Una torre de 9 de les que fan afició

Facs

22 de juliol

Festa Major de les Santes

3d9f, Td9fm, 4d9f i Pd7f

Junt amb els Capgrossos de Mataró i els Xiquets de Reus

No m'hi acostumaré mai. Baixo per la Riera i estic neguitós. Fins que el cap de colla no em digui que em prepari per al pilar d'entrada, tot són nervis, i, quan m'ho diu, semblo un nen amb sabates noves. Però no era l'únic que estava neguitós. La Diada de Santes 2007 es presentava plena d'emocions i nervis continguts. Els Capgrossos havien de fer el 3 de 9 amb folre i nosaltres, la torre de 9 amb folre i manilles, la primera de la temporada. Hi haurà prou gent amb camisa verda a plaça? La crida dels millors frankfurts de la Catalunya vella seria suficient?...

Comencem la diada amb una ronda prou engrescadora. Capgrossos tiren la torre de 8 folrada, que puja nerviosa, treballada (seria un preludi?). Els verds tirem el 3 de 9 amb folre, que també haurem de treballar molt. El descarreguem amb ofici, però amb més esforç de l'esperat. És per falta de gent o assaig, però, sense obviar la seva dificultat, en els 3 de 9 no estem acostumats a haver de treballar tant. Només amb l'ofici no n'hi ha prou. Reus també treballa el seu castell amb esforç i eficàcia (acabarien la diada amb el 3 de 8, el 4 de 8 i la torre de 7).

Segona ronda. Ànims i nervis a flor de pell. 3 de 9 amb folre de Mataró. L'han de defensar com mai, sobretot la descarregada. Lluiten per no trencar-se i finalment el descarreguen, amb la consegüent explosió d'alegria (els hi anava molt). La plaça es rendeix als peus de la colla amfitriona. L'expectació augmenta encara més quan comencem a muntar el peu de la torre de 9. El procés és lent. Ja ens hauria agradat haver tingut més efectius... Els pinyaires muntadors han d'anar per tota la plaça a la caça d'espatlles adequades. Queda un peu amb molta intervenció dels companys de plaça. Donat per bo el peu, puja el folre i, no sense rebregades, les manilles. Les galeres comencen a treballar de valent i encara no han sonat gralles.

El *Toc de castells* els esperona. Tot i l'evident esforç, mantindrem les espatlles amunt (fent algun gemec). La descarreguem amb força i ofici (més això primer que el segon). Tot plegat provoca que sigui una torre "de les que fan afició". La plaça es rendeix als peus de les colles castelleres; els afeccionats disfruten una diada rodona.

La tercera ronda no és menys lluitada que l'anterior. Ens presenta un 5 de 8 blau. Defensa numantina d'una catedral que torna a posar la colla marinera en l'admiració de l'afecció congregada. Nosaltres rematarem la feina amb un 4 de 9 folrat, que, com en tota la diada, haurem de fer amb treball. A més, s'hi suma el cansament.

Arriba l'hora de pensar en el pilar, un altre cop de 7 amb folre (per quan el de 8 a Mataró?). Ens col·loquem al millor lloc de la plaça per fer un espadat amb una resolució que ja se'ns espera, que això no sigui el defecte d'un futur que no ens agradarà. Un ventall de 5 de Mataró i dos pilars de 5 reusencs (un de carregat) tancaran l'actuació castellera. Però no estem encara: fem uns pilars en record de la Mariona, i, en definitiva, per a tots.

Fotos: Felix Miró

Castells al pati

3 d'agost

Assaig amb camisa, Cal Figarot, Vilafranca del Penedès

Td8f, 3d9f i 4d8a

Junt amb la Colla Jove dels Castellers de Sitges

Fotos: Raquel Tarrés/Cdv

Escalfor Llorençenca

12 d'agost

Festa Major, plaça de la Vila,
Llorenç del Penedès

Td8f, 4d8a, 3d8 i Pd7f

Junt amb la Colla Joves Xiquets
de Valls i els Nens del Vendrell

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Nova placa a la Bisbal

15 d'agost

Festa Major, diada de la Mare de
Déu d'Agost, plaça del Dr. Robert,
La Bisbal del Penedès

4d9f, 3d9f, 3d8a i Pd7f

Junt amb la Colla Joves Xiquets de
Valls i la Colla Jove dels Xiquets de
Tarragona

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Tripleta davant de casa

18 d'agost

Celebració dels 22 anys dels Castellers de Vilafranca a Cal Figarot,
carrer del General Prim, Vilafranca del Penedès

4d9f, 3d9f, 5d8 i Pd7f

A Catllar tothom!

25 d'agost

Festa Major del Catllar, plaça de la Vila, El Catllar

4d9f, 3d9f, 5d8 i Pd7f

Junt amb la Colla Vella dels Xiquets de Valls i Colla Jove dels Xiquets de Tarragona

Un diumenge rodó

Marta Cabré

26 d'agost

Festa Major de l'Arboç, carrer Major, L'Arboç

4d9f, Td9fm, 3d9f i Pd7f

Junt amb els Minyons de l'Arboç, la Colla Vella

dels Xiquets de Valls i la Colla Jove dels Xiquets

de Tarragona

27 d'agost, les 9 del matí. M'haig d'afanyar. Haig d'acabar de preparar el dinar: avui he convidat una colla dels verds a dinar de Festa Major de l'Arboç i segur que després de l'actuació vindran amb gana. Ens espera un dia dur; una diada que, per la proximitat de Sant Fèlix, és de vital importància.

És una de les actuacions que més m'agrada. La plaça té molt d'ambient i és un enfrontament previ a Sant Fèlix amb la Vella de Valls, una prova de foc per saber els castells que tirarem el dia 30. Hi ha nervis, hi ha emoció... fantàstic!

És per això que és un d'aquests diumenges que no fa mandra llevar-se aviat i que esperes l'esmorzar amb tota la Palmera, per fer tertúlia entre "callos" i bistecs (per als més sibarites) i entrepans. És una tertúlia en què mai falta cap membre del grup. Ja s'hi noten els nervis, en contrast amb l'emoció per la proximitat de la gran diada castellera de tota la temporada. Hi ha rialles, comentaris fora de context... Què farem?, què faran els altres?... Fins a les 12, quan arriba el moment. És l'hora d'entrar a la plaça, l'hora de la veritat. Això sí, abans de tot, una foto de grup davant de l'església de l'Arboç, i davant d'espectadors amb camisa rosada. Que maco que ha estat: tots mirant i veient-nos a la cara la gana que tenim de castells.

De sortida, 4 de 9 amb folre, una prova important que ens ha de donar confiança de cara al quatre amb l'agulla del 30. L'agafem obert, treballadet, però en cap moment pateix en excés. Ens dóna energia, ens dóna ales per encarar la torre de 9. El David, l'Aleix, el Miquel Ferret, tots ells agrupant gent de la plaça: necessitem peu! En aquests moments, m'agrada observar les cares de la gent: la del peu, la que puja al folre i les manilles, la del tronc... Les cares, la concentració de cada persona: un que fuma un cigarret, l'altre que es mou contínuament... És la meua tàctica de concentració: observar la gent.

En fi, la torre ha estat emocionant. Al folre s'ha treballat bastant, però ha estat d'aquelles que, quan s'acaba, sents una gran satisfacció, una sensació d'haver treballat al límit, de no haver deixat que les forces en contra et vencin.

Tota la colla està contenta; tothom ho celebra. Llavors recordo amb orgull la satisfacció que tinc de portar aquesta camisa. I enmig de l'alegria, no podem oblidar que ens queda la tercera ronda. No abaixem la guàrdia, que provem el 3 de 9 amb folre. Un tres agafat només amb les manilles. És molt important: l'última prova seriosa abans del 3 de 10 de Sant Fèlix. I així ha estat: la colla ha sabut recuperar la concentració i ha sortit un tres perfecte. Ara el pilar de 7, i només emmanillat. Tot surt rodó.

Una vegada acabada l'actuació, mentre em bec la cervesa de rigor després de les actuacions, em vénen a buscar: -Ei, Marta, que tenim gana. Anem a dinar?-. Ai, se m'havia oblidat: ara queda el dinar. Un diumenge rodó.

Fotos: Fèlix Miró

Edicions de l'Ajuntament de Vilafranca

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

Cal que sapigueu de nosaltres...

Vilafranquins al front i al camp de concentració 1936-1943

18€

Història de
Vilafranca del Penedès

Història de Vilafranca del Penedès

Ramon Arnabat Mata i J.
(coordinador)

Àngels Alió Torres, Ramon Arnabat Mata, Josep
Josep Colomé Ferrer, Josep M. Masachs i Suriol,
Belén Moreno Claverías, Francesc Muñoz Prat,
Raimon Soler i Becerro, Enric

15€

Veus de dones II

VEUS DE DONES II

El franquisme a l'Alt Penedès

Belén Moreno Claverías

12€

Cal que sapigueu de nosaltres...

venda a les llibreries

Escalfant motors

29 d'agost

Festa Major, vigília de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

4d8a, 3d9f, 5d8 i pd7f

Junt amb els Xicots de Vilafranca

Fotos: Miquel Arroyo

De fredes i de calentes

Antoni Puig

30 d'agost

Festa Major, Diada de Sant Fèlix, plaça de la Vila,

Vilafranca del Penedès

4d9fa(c), id3d10fm, i3d10fm, Td9fm i Pd8fm

Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls, la Colla Vella dels Xiquets de Valls i els Minyons de Terrassa

Al Sant Fèlix 2007 li va faltar una de les característiques que l'han definit els darrers anys: la competitivitat a plaça. No és que a priori es traís l'esperit de la diada, hi eren les quatre colles que podien portar millors castells, però, unes per falta d'empenta i altres pels esdeveniments de les setmanes just anteriors, les de fora no van poder plantar cara a la nostra colla, que, potser per això, va estar massa tranquil·la.

A la primera ronda els verds vam tirar el 4 de 9 amb l'agulla, que des de fa uns quants anys ens serveix per iniciar la diada més gran de l'any. El castell va bellugar tota l'estona. Tant, que només el vam carregar. El problema va ser el quatre, que es va desquadrar de bon començament fins al put que els primers vents del folre, sense haver-ho acordat ni abans ni mentre el castell s'enlairava, van decidir no entrar al pilar

Foto: Raquel Tardés/ctv

al seu moment, pensant que el quatre no es descarregaria si el deixaven. La veritat és que la feina del folre, sobre un peu ben lligat, no va bastar per aguantar una agulla que ja estava "venuda" quan finalment va quedar sola i els vents hi van entrar.

Després d'això, la Joves va carregar el 3 de 9 amb folre i els Minyons van descarregar el mateix castell, com també la Vella. Quina diferència del Sant Fèlix del 2001, quan es van fer quatre castells de gamma extra en aquesta mateixa ronda!

La segona ronda havia de ser decisiva. Havíem d'intentar el castell més difícil: el 3 de 10. Semblava que el problema principal de l'estructura no havia de venir pel tronc, sinó pel peu, el folre i les manilles. La moral de la colla no estava gaire bé per tirar el castell, que havíem tingut millor altres anys. Els assajos no s'havien pogut fer com Déu mana i, per rematar-ho, al definitiu del dilluns abans, la prova del tres va caure i es va obrir el peu. La impressió d'anar a terra va fer que la colla no es cregués gaire el castell -això és una apreciació personal-. Aquesta moral va afectar el castell. En el primer intent, el vam desmuntar perquè part dels castellers del tronc no el veien bé. En el segon, tot i no estar millor, el vam tirar amunt i va caure. Això va fer que passéssim ronda en blanc.

La Joves va rebaixar pretensions i va completar un 5 de 8. Els Minyons van carregar el seu primer castell de gamma extra de la temporada i l'únic de color diferent al verd de tota la diada: la torre de 9 amb folre i manilles. La ronda la va tancar la Vella, que va completar un 4 de 9 de nou amb folre molt treballat.

A la tercera ronda no podíem badar. Havíem d'encarar la diada i ho vam fer amb una torre de 9 amb folre i manilles prou segura. Era un castell que havíem assajat prou i que ja havíem tirat amb bons resultats. És força reconfortant observar que, a força d'assaig i de fer-la a plaça, el peu queda compacte a la primera i, a la veu de "la resta del folre!", tot funciona com un rellotge. Tothom puja al seu moment i es col·loca just el segon abans que hagin de pujar les manilles.

La ronda la va continuar la Joves amb un 4 de 9 amb folre. Els Minyons, van optar pel mateix castell, que també descarregaren. La Vella va fer el 5 de 8.

La ronda de pilars ens va valer per sortir de plaça amb una sensació molt agradable. Vam fer el pilar de 8 amb folre i manilles, el primer de l'any. El castell, el nostre tercer gamma extra del dia i el quart de la diada, no va portar grans dificultats, tot i que el folre no estava tan quiet com en la torre. Vam poder anar a menjar els canelons, ben tard però amb la feina feta.

Foto: Fèlix Miró

Fotos: Raquel Tarrés/Cdv

Bon comiat

31 d'agost

Festa Major, diada de Sant Ramon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

4d9f, 3d9f, 4d8a i pd7f

Junt amb els Xicots de Vilafranca

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

A Tàrraco: veni, vidi, vici

Quim Mas «Tarraco»

16 de setembre

Festa Major, plaça de la Font,
Tarragona

Td9fm, 3d9f, 4d9f (c) i Pd6

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets
de Tarragona, els Xiquets de
Tarragona i la Colla Vella dels
Xiquets de Valls

Quan a l'època de la dinastia Flàvia, l'emperador Domicià (51-96 dC) va manar construir el circ de Tàrraco, dins el perímetre que ocupa actualment la plaça de la Font, per fer-hi curses de cavalls i carros (bigues i quadrigues), dos joves genets de nom Fuscus i Eutyches, ja van tastar la glòria de la victòria davant altres competidors forans. Poc podien pensar aquells romans que, al cap de quasi dos mil anys i sobre aquella superfície de l'arena, altres joves del lloc i d'arreu també rivalitzarien, però d'una altra manera i en sana competició, aixecant construccions humanes.

Veni

El lloc era -i és- escenari de lluita i torneig, i com a tal els Castellers de Vilafranca en van presentar a Tarragona per intentar superar les previsions dels altres competidors. La tercera Diada castellera del primer diumenge de Festes de Santa Tecla (un nom massa llarg que està vist que no funciona) es preveia interessantíssima.

Vidi

Veient d'entrada que algun rival portava el programa més ambiciós, i malgrat la falta d'efectius, la Tècnica va triar de sortida un castellàs per marcar distància: la torre de 9 amb folre i manilles. Si l'assolíem, com així fou, a més de passar la pressió als rivals, aconseguiríem que Tarragona veiés un gamma extra fora de l'àmbit del Concurs (tret del 4 de 9 net de la Colla Vella el 1881 davant de la Catedral), el primer a la històrica plaça de la Font.

Foto: Raquel Tarés/cdv

Vici

Mentre que en el duel local els Xiquets van superar els liles de la Jove carregant el 3 de 9 amb folre després de set anys de no fer-ho, la batalla entre Vilafranca i la Vella tampoc va deixar indiferents els presents. Els rivals més pròxims, en canvi, no van tenir el seu dia a pesar d'intentar el 5 de 9 amb folre. La nostra actuació, sublim, va començar descarregant la torre, una mica bellugadissa, però en tot moment controlada pel tronc, folre i manilles. A la segona ronda vam fer un magnífic 3 de 9 amb folre, que va donar pas al 4 de 9 amb folre, només carregat, que es va enfonsar inexplicablement a la sortida de quints. Per cloure, un ferm pilar de sis, encara que volíem fer el de vuit, però la diada s'havia allargat massa.

Ens vam emportar tots els llores: per l'actuació i per plantar la primera torre de 9 amb folre i manilles en honor i glòria de la plaça i de la història castellerà de la ciutat.

Fotos: Fèlix Miró

La millor Mercè que ha fet mai cap colla

Anna Riba

23 de setembre

Diada de la Mercè, Festa Major de Barcelona, plaça de Sant Jaume, Barcelona

3d9f, Td9fm, 4d9f i Pd8fm

Junt amb els Castellers de Barcelona i els Minyons de Terrassa

Les tres colles a plaça volíem donar el millor programa d'acord amb les possibilitats de cadascú: els de Barcelona, el 4 de 9 folrat; els de Terrassa, la torre de 9 amb folre i manilles; nosaltres, 3 i 4 de 9 amb folre, torre de 9 amb folre i manilles i pilar de 8. Com cada any, els verds ens vam anar trobant a plaça. Uns havien arribat amb l'autocar; d'altres, amb cotxes, i alguns, amb metro. Les tres colles van entrar a la plaça pel carrer Ferran amb el pilar de 4 caminant. L'ordre d'actuació ens deixava tercers, just després dels Minyons.

A la plaça de Sant Jaume hi havia força expectació: un fanal que es trencava; la delegació de Xile amb l'alcalde de Vilafranca al balcó; a l'empostissat, fotògrafs, càmeres i periodistes; demanant pas a plaça, turistes, bicicletes, maletes... i no ens podem deixar els entranyables entesos, molts entesos, d'aquells que expliquen a la pobra víctima del costat que els «castelletets faran un casteller, un nou de tres».

Tot a punt per començar la primera ronda. Els Castellers de Barcelona van carregar la torre de 8 amb folre, els Minyons de Terrassa van fer un treballat 5 de 8 i nosaltres vam respondre amb un dels millors 3 de 9 amb folre de la temporada.

Comença la segona ronda. Els de Barcelona van desmuntar el 4 de 9 amb folre, els Minyons es van enfrontar a un intent de torre de 9 amb folre i manilles que els va caure... Era el nostre moment. A la pinya hi havia gent de tot arreu i gràcies a ells vam poder assolir el gran objectiu de la diada: la torre de 9 amb folre i manilles descarregada. Era la cinquena de la temporada i la setena que descarregàvem consecutivament. En el torn de repeticions, els Castellers barcelonins van caure en el segon intent de 4 de 9 amb folre i els Minyons van descarregar un 3 de 9 amb folre.

Amb les posicions ja clares, arranca la tercera ronda. Els Castellers de Barcelona es van decantar pel 4 de 8, que van descarregar amb força tranquil·litat. El programa per a les dues colles de fora va ser el mateix: 4 de 9 amb folre, que van descarregar uns i altres.

Alguns turistes i alguns barcelonins es decidien a marxar de plaça sense saber que encara faltava aixecar un espectacular pilar de 8 amb folre i manilles, el segon de la temporada i el setè que descarregàvem consecutivament. Per la seva part, els Minyons feien pilars de 5 i els amfitrions un de 5 al balcó.

L'actuació dels Castellers de Vilafranca el 23 de setembre del 2007 és la millor feta mai per cap colla a la Mercè i a Barcelona: 3 de 9, torre de 9, 4 de 9 i pilar de 8, tot descarregat, i també és la primera vegada que una colla descarrega dos castells de gamma extra en aquesta diada.

Foto: Félix Miró

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/cov

Tripleta al Mercadal

7 d'octubre

8a Diada del Mercadal, plaça del
Mercadal, Reus

4d9f, 3d9f, 4d8a i pd6

Junt amb els Xiquets de Reus, la Colla
Joves Xiquets de Valls, la Colla Vella
dels Xiquets de Valls i els Minyons
de Terrassa

Castells de Fira

Fira del Llibre de Frankfurt

13 d'octubre

Td8f, 4d8a, 3d8 i Pd7f

14 d'octubre

3d8, 4d8, 5d7, 3d7a i Pd6

Junt amb la Colla Vella dels Xiquets
de Valls

Fotos: Raquel Tarfés/CDV

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

«Best-seller» casteller

23 d'octubre
Presentació del llibre «El Celler»
de Noah Gordon, plaça de Jaume
I, Vilafranca del Penedès
3d8 i Pd6
Junt amb la Colla Jove
dels Castellers de Sitges

Foto: Fèlix Miró

Surten els números

Gàltix + S + 13

Foto: Raquel Iarres/CV

28 d'octubre

Diada de la Colla Jove dels Castellers de Sitges, plaça del Cap de la Vila, Sitges

4d9fa, Td9fm, id 3d9f, 3d9f i Pd7f

Junt amb la Colla Jove dels Castellers de Sitges i els Castellers de Sants

Sitges i la numerologia restaran lligats des d'aquest 28 d'octubre del 2007. 13 intents de torre + 10' de les 3 + 13 anys després + 13 4fa al segle XXI = Sitges = millor actuació del 2007.

El número 13 sempre ha estat lligat a la mala sort, però potser els Castellers de Vilafranca hem necessitat el 12 + 1 per veure que la bona sort ens ha acompanyat aquests 13 darrers anys, del 95 al 08.

13 són els intents que vam viure des del 89 fins al 95 per obrir la caixa d'on ha sortit la torre de 9 amb folre i manilles, la torre vilafranquina.

A les primeres torres necessitàvem el 13 per executar-les amb precisió horària quan passaven 10 minuts de les 3 (10+3).

13 anys després d'aquell admirable intent a baix a mar, vam aconseguir descarregar la torre. Aquesta torre que hem fet i desfet un tou de vegades i que aquell dia de novembre de l'any 1994 l'enxaneta va estar a un pas de coronar. Doncs, sí, 13 anys més tard i a 13 metres més d'altitud sobre el nivell del mar hem descarregat la torre de 9 folrada i emmanillada a Sitges.

Però la numerologia del 13 segueix a Sitges esquemes inversemblants. Sabíeu que el 4 de 9 amb folre i agulla és el 13è que aconseguim al segle XXI?

Si multipliquem 11 vegades 13 són els 3 de 9 amb folre que havíem fet abans d'aconseguir el de Sitges. Sí, ja ho sé, primer en vam fer un intent desmuntat. Però fins i tot això s'ajusta al 13 ja que era el tretzè intent d'aquest castell que desmuntàvem (descomptant el previ al 3 i 4 alhora). Així que, després d'aquest intent desmuntat, vam descarregar de forma impecable el 3 de 9 folrat.

Per acabar-ho de rematar el pilar de 7 amb folre era el 13 + 3 de la temporada (uf, agafat amb pinces).

Sabeu un parell de curiositats per acabar? Un any abans havíem estrenat a Sitges un nou castell: el tres de vuit amb l'agulla (1+3 de vuit). I l'actuació la vam començar amb un pilar de 4 d'entrada a plaça on hi havia 13 persones a la pinya.

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/Cdv

Fotos: Raquel Tarrés/Cdv

Foto: Felix Miró

UN DIA

INOBLIDABLE

“ A la Torre del Gall
volem que aquest sigui un dia inoblidable
per a vosaltres i per als qui us envolten.
Per això us oferim, enmig de vinyes i camps,
una Masia que es remunta al segle XVI,
amb una sala gòtica
on poder celebrar la cerimònia
i uns espais acollidors on festejar
la vostra unió ”

Carrer de la Torre del Gall, s/n · 08798 Sant Cugat Sesgarrigues · Alt Penedès (Barcelona)
Informació i oficines: Cal Soler, carrer dels Ferrers 38 · 08720 Vilafranca del Penedès
Telèfon: 938 922 929 · www.calsoler.com · e-mail: calsoler@calsoler.com

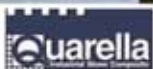
CASAMENTS · COMUNIONS · ACTES D'EMPRESA · ANIVERSARIS

JOANFER i FILLS

P L A N X I S T E R I A , S L

REPARACIÓ DE TURISMES I FURGONETES EN GENERAL

c/ Mare Ràfols, 5 - Tel. i fax 93 817 03 25 - 08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Decora amb marbres de qualitat!

Avda. Vilafranca, 7 · Pol. Ind Sant Pere Molanta · Vilafranca · Tel 93 818 04 60 · Fax 93 818 04 94

www.marbresmaso.com info@marbresmaso.com

Rècord agredolç

Carles Roca Sabaté

1 de novembre

Tots Sants, diada de la colla, plaça de la Vila,
Vilafranca del Penedès

i5d9f, 4d9f, Td9fm, 3d9f i Pd8fm

Junt amb els Capgrossos de Mataró i els Castellers de Sants

Un altre cop som a Tots Sants, la diada que des de fa uns anys marca el final del nostre calendari casteller. La jornada s'inicia amb el ritual de sempre. Aquesta vegada, per motius extracastellers (el despertador era comprat al basar xinès), no vaig sortir a la foto de família. Portàvem en cartera un programa molt ambiciós. En una jornada, volíem tirar un castell inèdit i dos que no havíem intentat enguany. L'extraordinària actuació aconseguida al Cap de la Vila de Sitges uns dies abans i el treball dels últims assajos feien preveure que seria una altra diada històrica.

Vam arrencar de 5 de 9 amb folre, castell que havia de servir per encetar els altres dos reptes... però no va poder ser. Després de

Fotos: Raquel Tarrés/CAV

desmuntar un peu amb quarts posats, el cinc va cedir quan l'enxaneta era a punt de fer la primera aleta. La caiguda va condicionar la resta de la jornada. Les lesions de castellers del tronc van impedir afrontar la torre de 8 i el 3 de 9 amb l'agulla. Tot i així vam saber reaccionar, primer descarregant un 4 de 9 amb folre que va servir per encarar una espectacular torre de 9 amb folre i manilles, la setena de la temporada. Tot un rècord! Per tercer castell, un sòlid 3 de 9 amb folre i, com a colofó, com no podia ser d'una altra manera, un pilar de 8 amb folre i manilles. El tercer de l'any i el vuitè descarregat consecutivament.

De les colles convidades cal destacar els Capgrossos de Mataró, que van recuperar el 4 de 9 amb folre. La plaça de la Vila tornava a ser talismà per a la colla del Maresme. Els Castellers de Sants no van poder fer el 3 de 9 amb folre, però van demostrar que, si la canalla se'l creu, el tenen a l'abast.

Acabàvem la temporada i també un cicle en què el Lluís Esclassans ha estat el cap de colla. Han estat quatre anys en què ens hem mantingut al cim del món casteller, fent registres i actuacions espectaculars. Tot i que en aquesta diada no vam aconseguir cap dels objectius proposats, vam tornar a plantar una actuació fora de l'abast de cap altra colla. Per intentar superar-nos, vist com està el món casteller -sense pressió de les altres colles punteres-, ens hem d'inventar nous castells i jornades de dificultat extrema. Aquesta vegada no va sortir del tot bé.

Fotos: Fèlix Miró

Cròniques frankfurtianes

Josep M. Feliu

***Divendres, 11 d'octubre de 2007. 21.30 hores.
Era Enrajolada de Vilafranca del Penedès.
Una flota de tres autobusos és assaltada per mem-
bres dels Castellers de Vilafranca amb destinació
a Frankfurt. La cultura catalana és la convidada
a la Fira Internacional del Llibre de la ciutat ale-
manya. Per aquest motiu s'organitza l'expedició
que travessarà mitja França, i farà parada a Bühl.***

22 hores de viatge

22 hores de viatge desgasten el cos i la ment quan no et pots moure d'un passadís d'autobús i un seient on no et caben les cames. La parada a Bühl s'agraeix. Després de picar a les àrees de descans de les autopistes, el dinar que ens ofereixen, especialment les delicioses postres, ajudarà a fer que l'actuació al poble agermanat amb Vilafranca sigui més relaxada. Resultat: 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, vano de 5 i un pilar de 4 al davant de la biblioteca municipal, a la batejada recentment plaça dels Castellers de Vilafranca, amb escultura inclosa. En aquest pilar de 4, hi va participar un

dels regidors de l'Ajuntament de Bülh, que ja tenia camisa verda.

El viatge prossegueix i finalment s'arriba a Frankfurt, on ens esperen els que han viatjat amb avió. L'hotel Holiday Inn, 4 estrelles. Primera fita de la sortida assolida. Finalment, els Castellers de Vilafranca s'allotgen en un local de la categoria que es mereixen. Llits grans i còmodes, i una banyera que més d'un va omplir per estirar-s'hi a consciència. La vista al nord impressiona perquè es veuen tots els gratacels del centre. La vista al sud sorprèn per un extens parc. L'endemà, els més matiners decideixen fer-hi un tomb i descobreixen un dels cementiris de la ciutat. A l'hotel compartim passadissos amb els de la Vella de Valls.

Tot i el viatge, es tenen forces per sortir d'exploració per la ciutat i, després de comprovar que amb la meitat de diners que a Vilafranca es pot aconseguir un sopar més que acceptable, bona part de la colla coincideix en un local, amb copes a 1 euro i mig, que per un parell d'hores es transmuta en una mena de Trànsit, cantada de Goigs a Sant Fèlix inclosa.

L'endemà, dissabte 13, tothom queda astorat amb el fabulós bufet lliure que hi ha per esmorzar, si bé després comprovarem que servirà per compensar el pobre dinar. Al migdia enfilem amb autobús cap a la Fira. Allà tothom té via lliure per fer un cop d'ull al fenomen del qual tant s'ha sentit a parlar a Catalunya (per bé i per mal). Llibres, publicitat, editorials i regals de promoció a tort i a dret. Alguns van arribar a l'actuació amb una bossa ben plena.

La millor fora dels Països Catalans

Els de Valls obren l'actuació en una plaça força plena, on s'han aplegat alguns vilafranquins que no viuen gaire lluny, d'altres que són a Frankfurt per motius familiars i uns quants més que hi són per motius laborals. També hi ha la presència

institucional: l'alcalde, Marcel Esteve, i la regidora de Cicle Festiu, Teresa Terrades. Els de Valls fan el 3 de 8, el 3 de 7 aixecat per sota, el pilar de 6 i pleguen amb un vano de 5, tot descarregat. La funció d'aquest dissabte és el plat fort, i en conjunt és la millor actuació feta mai fora de l'àmbit habitual casteller, això és, la resta del món. Vilafranca comença amb la torre de 8 amb folre i segueix amb un 4 de 8 amb agulla que deixa els germànics bocabadats i picant de mans entusiasmats. Rematem amb un 3 de 8 i un pilar de 7 amb folre. Tot descarregat. Tornada a l'hotel, tornada a sortir i tornada a sopar. Aquesta nit toca Sònar. Allà s'hi torna a concentrar bona part de l'expedició verda. Les fotos serveixen per explicar com va anar la festa.

L'endemà hi ha cares de son i cansament, però toca una altra actuació. A la plaça també hi ha força públic. N'hi ha que s'acosten a la pinya i n'hi ha que s'ho

miren des dels balcons, talment com a la plaça de la Vila, tot i que multiplicat per deu. La Vella de Valls fa el 3 de 8, el 4 de 8, la torre de 7, el 5 de 7 i un vano de 5. Els Castellers de Vilafranca: 5 de 7, 4 de 8, 3 de 8, 3 de 7 amb agulla i pilar de 6. Un cop acabada la funció i el dinar, igual que el dia anterior, tornem a l'hotel per dutxar-nos ràpidament, fer maletes i tornar cap a Vilafranca.

El retorn va ser més accidentat que l'anada. Un dels vehicles va quedar-se sense remei en una àrea de servei francesa, fet que va provocar un canvi de maletes i passatgers als altres transports. Però no tothom hi cabia, per la qual cosa dos dels verds van haver d'anar amb un dels autobusos de la Vella de Valls. Finalment el dilluns, a quarts de dues del migdia, arribàvem al davant de Cal Figarot, i amb cara de cansament i son tothom anava a casa per retrobar-se amb el coixí.

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Com integrar els nouvinguts
dins les nostres associacions?

Immigració i castells

Miquel Ferret i Eloi Miralles

Foto: Ariadna Martínez

La immigració a Catalunya

Al llarg de la seva història, Catalunya ha conegut moviments migratoris gairebé de forma permanent. Per la seva situació geogràfica ha estat sempre terra de pas i ha esdevingut un territori on secularment s'ha establert gent molt diversa. La pròpia identitat de la cultura i la llengua catalanes no es podria entendre sense tenir en compte les immigracions fenícia, grega, romana, visigoda, musulmana, etcètera. Cadascun dels col·lectius humans que s'han establert a casa nostra han deixat la seva petja, la qual cosa ha propiciat fruits ben diversos.

Si ens centrem en els corrents migratoris del segle XX, ens adonem que durant les dècades dels anys 20 i 30 arriben a Catalunya nombrosos immigrants procedents, sobretot, de Múrcia. A aquesta primera onada migratòria peninsular, la seguiran, al llarg dels anys 40, 50 i 60, altres moviments de població vinguda principalment d'Andalusia i d'Extremadura, però també de Galícia i de l'Aragó. Com sol passar en la majoria de casos, aquestes migracions tenen una motivació econòmica evident, a redós d'una manca de perspectives laborals a les terres d'origen i, alhora, la imperiosa necessitat de mà d'obra per compte d'una bona part de les indústries catalanes.

A partir dels anys 90 i fins ara, el nostre país ha conegut una nova onada migratòria protagonitzada majoritàriament per persones procedents del Magrib, d'Amèrica del Sud, de l'Àfrica Subsahariana i de l'Europa de

l'Est. Aquesta nova immigració ha suposat una transformació important en el teixit social de la Catalunya contemporània i l'ha apropat més a la realitat diversa dels països europeus més desenvolupats, com ara França, Alemanya, el Regne Unit, Bèlgica o els Països Baixos. Encara que pugui semblar una paradoxa, es pot afirmar que Catalunya, en la mesura que ha rebut més immigració internacional, ha esdevingut cada vegada més europea.

L'any 2006 la població de Catalunya es va situar en els 7.083.618 habitants, dels quals 866.800 eren estrangers, si entenem per estrangers només aquells ciutadans que no tenen passaport espanyol. Aquesta xifra representa el 12'2% del total de la població i esdevé un percentatge encara llunyà del de molts països europeus que superen el 20% de població estrangera.

L'associacionisme a Catalunya

Catalunya ha gaudit tostemps d'un ric i variat moviment associatiu. D'ençà de la Renaixença i al llarg del segle XX la societat catalana va ser capaç de crear nombrosos col·lectius que van impulsar el cant, la dansa, el teatre, les arts, l'esport i, així mateix, la recuperació de les tradicions festives i populars. Davant la impossibilitat de disposar d'un estat propi que defensés la cultura i la llengua catalanes, la societat es va organitzar pel seu compte, amb el suport econòmic de la burgesia industrial, sobre-

tot, però també amb la participació i la complicitat d'altres capes de la societat.

El cas de les colles de castellers esdevé una realitat tangible. No oblidem que els Xiquets de Valls -si més no, fraccions concretes d'aquests col·lectius- van ser itinerants, una colla d'anys, per les places castelleres de més anomenada, fins que les facilitats de desplaçament comportaren canvis d'habitació. Per força havien d'estar estructurades i sotmesos els seus components a una certa disciplina i a unes normes evidents de convivència, tot i desenvolupar una activitat de lleure, la qual, tot sigui dit de passada, generava uns calerons que contribuïen a sanejar un poc la seva migrada economia. Aquest associacionisme casteller -amb millores substancials de tota índole- ha arribat fins als nostres dies i viu actualment la seva època més esplendorosa.

La influència de la immigració no ha estat aliena a aquesta trajectòria. Les colles s'han anat nodrint successivament, des de fa gairebé un segle, de gent provinent de diverses regions espanyoles i àdhuc, darrerament, d'immigrants vinguts d'altres latituds. Aquest fet ha tingut particular incidència pel que fa a la composició del pom de dalt de la pràctica totalitat de colles, especialment de les més històriques. Durant molts anys, sort van tenir-ne de la canalla procedent de famílies immigrades. A tall d'anècdota, ens sembla oportú d'il·lustrar aquest testimoni amb els exemples del Gimènall i el Garcelló, dos marrecs vilafranquins que van pujar -d'aixecador i

Foto: Raquel Tarrés/CdV

enxaneta, respectivament- al primer tres de vuit descarregat del segle XX, pels Nens del Vendrell (1951) i que foren rebatejats amb noms catalanitzats pel fundador dels Castellers de Vilafranca, Oriol Rossell, atès que els seus cognoms vertaders no eren altres que Giménez i García. Per descomptat, aquest protagonisme tenia la lògica compensació dinerària –corrien temps de penúria econòmica- que ajudava a tirar endavant unes famílies habitualment força nombroses i necessitades a tots nivells. En un estudi publicat recentment amb el títol *Bon cop de mà?*, realitzat per Ricard Morén i promogut per l'Obra Social Caixa de Sabadell i la Fundació Jaume Bofill, s'arriba a la conclusió que els immigrants vinculats a colles castelleres s'integren amb més facilitat que la resta. A través de les entrevistes fetes a diversos immigrants, membres de diferents colles, l'investigador observa que els factors d'integració que proporcionen les colles castelleres als immigrants són «les altes probabilitats d'aprenentatge ràpid de la llengua catalana i dels principals trets característics de la cultura del país, la simpatia que es respira, la rica vida social que permet, i l'ajuda que es pot rebre tant per trobar feina com per resoldre qüestions burocràtiques». En definitiva, és la mateixa estructura organitzativa de les colles castelleres la que facilita la integració dels nous vinguts a Catalunya. En aquest mateix estudi s'afirma que «gairebé cap dels entrevistats no ha entrat en el món casteller gràcies a un altre estranger del mateix origen». Com sembla més lògic, el vincle de l'immigrant amb el món casteller s'acostuma a produir mitjançant el contacte amb algú que hi pertany o que hi ha estat vinculat.

Reflexions per al debat

La immigració no és un fenomen que només incumbeix a les pròpies persones immigrades sinó que també afecta tots els membres de la societat d'acollida. Les associacions de cultura popular, amb altres entitats, poden realitzar una gran tasca en el procés d'integració i de participació dels immigrants en la nostra societat. El primer que fa una persona immigrada és buscar feina; després, es planteja de trobar una vivenda estable; en tercer lloc mira de reagrupar la seva família (parella i fills); a continuació, cerca escola per als seus fills (si és el cas); i, finalment, intenta participar en la vida social, cultural i esportiva del seu entorn més proper. Per tant no es pot demanar, ni esperar, que la persona que acaba d'arribar s'integri de bones a primeres a les nostres associacions de cultura popular. Aquest fet s'anirà produint

Foto: Raquel Tarrés/CNV

de forma gradual i cada vegada més. Immigrant significa estranger; així doncs, a la nostra societat hi ha més immigrants del que hom podria pensar. És ben cert que a la nostra colla de castells, en particular, hi ha persones provinents d'Alemanya, Holanda, Austràlia, etc., però també és veritat que aquests no ens vénen al cap quan parlem d'immigrants. Ara caldria fer el pas d'incorporar més persones procedents d'Àfrica, d'Amèrica del Sud i d'Àsia. La participació de persones immigrades en les colles comporta beneficis a tres nivells: en primer lloc, hi ha un benefici individual, per a la persona; en segon lloc, es produeix un benefici social, per a tota la població, i, finalment, hi ha un benefici per a la colla castellera, per a l'associació cultural. Hi ha entitats d'immigrants que disposen de programes i accions per fer que la població novvinguda participi com a ciutadans de ple dret de la vida cultural i associativa del nostre país. Ara també cal que les institucions catalanes de cultura popular i tradicional ens dotem d'accions específiques i d'iniciatives encaminades a donar a conèixer les nostres entitats i facilitar la incorporació d'aquestes persones. Així doncs, aquest apropament de les colles castelleres -o altres institucions de cultura popular- envers els immigrants es pot pro-

duir a través de dues vies: a través de les pròpies associacions culturals d'immigrants o bé a través d'activitats organitzades per la colla, com poden ser tallers de castells. Aquests tallers poden realitzar-se al local de la colla, a les escoles, als casals d'estiu, però també a les mesquites o als seus locals culturals.

En molts moments de la nostra història recent, la cultura popular de molts pobles ha pogut mantenir la seva presència a les festes majors –ha subsistit, en definitiva– gràcies a la participació de moltes persones vingudes de fora de Catalunya. Durant els anys 60, 70 i 80 eren força nombrosos els castellers nascuts fora de Catalunya o els castellers fills d'immigrants. Ens podem imaginar les colles castelleres sense la participació de castellers andalusos o extremerenys?, sense el Banderas i el Juanatxo, de Valls; sense el Melilla i els germans Antolín, de Vilafranca, o sense la nissaga dels Maravillu, del Vendrell?

Actualment, el fet de no comptar amb les persones novvingudes podria significar, en molts casos, deixar de banda més del 15% de la població. S'ho pot permetre això, avui dia, una entitat cultural o una colla castellera que vulgui créixer i prosperar? S'ho pot permetre el municipi? I el país? Ben segur que no!

OPEL

Concessionari Oficial per a les comarques de l'Alt i Baix Penedès i Garraf

Jounou, SA

SAAB

Concessionari Oficial per a les comarques de l'Alt Penedès i Garraf

Av. Tarragona, 139

Tel. 93 890 03 03 · 93 890 44 33

08720 Vilafranca del Penedès

Ctra. Vilanova-Sitges, km 42,3 · P. Vilanoveta

Tel. 93 814 22 64

08810 Sant Pere de Ribes / Vilanova

Ctra. Nacional, 340, km 1.187

Tel. 977 66 77 66 · 43700 El Vendrell

VEHICLES D'OCASIÓ 400 COTXES EN ESTOC

GRAN OFERTA DE KM 0

QUALITAT GARANTIDA

Al costat dels concessionaris Opel

HONDA

Concessionari Oficial per a les comarques
de l'Alt i Baix Penedès i Garraf

Styl Auto, s.a.

c/ Castellet, 8 - Pol. Ind. Av. Tarragona
08720 Vilafranca del Penedès
Telèfon 93 817 01 03

Ctra. Vilanova-Sitges, km 42,3
Pol. Vilanoveta
08810 Sant Pere de Ribes / Vilanova
Telèfon 93 814 22 46

Concessionari Oficial per a les comarques de l'Alt i Baix Penedès, Garraf i Anoia

Penedescar, S.A.

Concessionari Oficial per a les comarques de l'Alt i Baix Penedès i Garraf

c/ Castellet, 6 · P.I. Av. Tarragona
08720 Vilafranca del Penedès
Tel. 93 817 34 84

Ctra. Vilanova-Sitges, km 42,3 - P.I. Vilanoveta
08810 Sant Pere de Ribes / Vilanova
Tel. 93 814 34 04

Ctra. Nacional 340, km 1.187
43700 El Vendrell · Tel. 977 66 77 60

c/ Gran Bretanya, 11
08700 Igualada · Tel. 93 801 77 17

Fotos: Raquel Tarrés / CdV

David Miret, cap de colla, i Miquel Ferret, president, dirigiran la colla els pròxims quatre anys

El 14 de desembre es va celebrar l'assemblea anual extraordinària per escollir la nova Junta que haurà de dirigir la colla els propers quatre anys.

Francesc Bou

Després de llegir i aprovar l'acta de l'última assemblea, es va presentar la candidatura encapçalada per David Miret, com a candidat a ser cap de colla, i Miquel Ferret, com a candidat a president. Tot seguit es van fer les votacions i aquesta candidatura va ser escollida per comandar la colla els quatre anys a venir. Dels 200 castellers que van exercir el dret a vot, el 84% hi va donar suport, mentre que el 16% va votar en blanc.

Organigrama nou

Per ser més funcional, la nova Junta Directiva adopta un organigrama diferent al que s'ha portat fins ara. Així, es divideix en diferents àrees: la social, la institucional, l'econòmica, la d'infraestructures i la de màrqueting i media, a més de presidència i secretaria. Cadascuna d'aquestes cinc grans àrees estan comandades per una vicepresidència. D'altra banda, s'han creat tres consells assessors per donar suport a la Junta: el jurídic, el de relacions internacionals i el consell de savis format per antics dirigents de la colla.

La Tècnica

Pel que fa la Junta Tècnica, l'organigrama presenta també canvis significatius. Als habituals equips de canalla, peus, folres i manilles, s'hi afegeix el mèdic i esportiu. Aquests equips tenen vinculats l'equip logístic, el d'informació tècnica i el de condicionament físic, respectivament. Tot plegat, una trentena de persones que tenen el repte de continuar millorant la colla dia rere dia fent participar a tothom.

Moment de les votacions.

La nova Junta

Junta Tècnica

Cap de colla

David Miret i Rovira

Sotschap de colla

Toni Bach i Lleal

Equip de la tècnica

Jordi Colomera i Salla
Joan Badell i Roses

Equip de peus, folres i manilles

Manel Ortiz i Gil
Xavi Mayol i Vicent
Marc Izquierdo i Campos

Equip d'informació tècnica

Carles Mata i Cusiné
Salvi Montaner i Urpí

Equip de la canalla

Anna Riba i García
Eva Acedo i Bueno
Elisenda Torres i Nebot
Tonet Sánchez i Rodríguez
Antonio Pérez i Aguilera
Faust Sánchez i Vallès

Logística

Jordi Rivas i Gómez
Júlia Carrillo i Vila

Equip mèdic i esportiu

Jordi Paredes i García
Marta Cabré i Mañé
Emília Torres i Miralles

Condicionament físic

Robert Muní i Lofra
Ulpi Roman i Dalmau

Consell de savis

Carles Domènech i Soler
Josep Just i Quer
Josep Mestres i Mercadé
Francesc Moreno i Luque
Pere Regull i Riba
Josep Cabré i Tugas
Lluís Esclassans i Castellet

Relacions internacionals

Fèlix Miret i Rovira
Josep M. Figueras i Pagès
Lluís López i Bayona
Jerund Titulaer
Pere Solà i Claver
Allistar Purnell «Fred»

Junta Directiva i col·laboradors

President

Miquel Ferret i Miralles

Secretari

Joan Vendrell i Olivella

Vicepresident de l'àrea social

Àlex Sánchez-Granados

Equip de l'àrea social

Josep M. Martínez i Camús
Carles Roca i Sabaté
Jordi Cànovas i García
Mercè Figueras i Miret
Joan de Déu Reyes i Aybar

Vicepresident àrea econòmica

Miquel Ropero i Ventosa

Equip àrea econòmica

Albert Recobenis i Ledesma
Miquel A. Gallart i Serra
Francesc Carles i Subirà
Josep Cabré i Tugas

Vicepresident de l'àrea institucional

Xavier Escribà i Vivó

Equip de l'àrea institucional

Alba Arnabat i Colomer
Ernest Giral i Via
Joan Torrents i Masqué

Vicepresident de l'àrea infraestructures

Joan Mestres i Arnan

Equip de l'àrea d'infraestructures

Toni Vilamajó i Vives
Jordi Galtés i Rovira
Jordi Muñoz i Romagosa
Ferran Fabrè i Porxas
Jordi González i Piquet
Òscar Trejo i Bertran

Vicepresident de l'àrea de màrqueting i media

Francesc Bou i Pijoan

Equip de l'àrea de màrqueting i media

Juli Selma i Martin
Raquel Tarrés i Plana
Francesc Benet i Villalpando
Oriol Pareta i Acedo

Consell de redacció de EL FIGAROT

Biel Senabre i Via
Xavier Carrasco i Casellas
Júlia Carrillo i Vila
Òscar Serramià i Ricart
David Tudela i Giménez
Carles Mata i París

Assessoria jurídica

Joan Guixeras i Corbalan
Pere Regull i Riba

INSTATEC

INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES, SL

INSTAL·LACIONS Electricitat - Aigua- Gas - Domòtica - Calefacció
Aire Condicionat - Aparells a pressió - Energia solar

ENGINEYERIA Projectes - Legalitzacions - Direcció d'obres
Sistemes intel·ligents - Automatització

Rambla de la Girada, 3 · Tel. i fax 93 890 20 72
08720 VILAFRANCA DEL PENEDE'S · instatec@instatec.net

okabango

t o u r s

AGÈNCIA ESPECIALITZADA EN
LLARGUES DISTÀNCIES
i DESTINS EXÒTICS

GC-1445 · Tel. 93 890 66 30 · Fax 93 891 57 29
c/ Cal Bolet, 11 · 08720 Vilafranca del Penedès
Barcelona

www.okabangotours.com
info@okabangotours.com

promocions · regals d'empresa
roba laboral · tèxtil publicitari
trofeus · plaques

www.pdmgifts.net · pdm@pdmgifts.net

Av. Tarragona, 58, 1a planta
Tel. 93 890 21 93 · Fax 93 817 12 03
08720 Vilafranca del Penedès · Barcelona

Julia Bedmar, un baix de soca-rel

Jou

Foto: Miquel Arroyo

A finals de setembre passat ens deixava sobtadament el nostre company i amic per sobre de tot Julià Bedmar, *Perdiu*. Va ser un cop molt dur per a tots nosaltres. Sempre ho és quan perdem un company, i encara més quan el perdem d'una manera tan precipitada.

El Julià sempre estava a punt per parlar un castell i també per anar de festa amb els amics, per portar els gegants, per cantar amb la coral o per disfressar-se per carnaval. Us explicaré una anècdota que em va deixar impressionat i que tota la vida recordaré. Ell havia parat el 3 de 10 moltes vegades de baix, però fa dues o tres temporades em va comentar que no el volia parlar més. Anar allà sota significa haver de fer un esforç titànic i ell ho sabia com ningú. Com que arribava Sant Fèlix, va transmetre aquest neguit als membres de la tècnica. De seguida em vaig parlar a pensar que aquest detall el va transformar en l'home més valent que havia conegut. Crec que una persona -i sobretot en el món casteller- ha de saber ser al lloc en el moment precís i, si dubta que no podrà fer una castell per un motiu o altre, ho ha de dir. És probable que hi hagi qui, per temença de perdre el lloc en un castell, no comentí que té por o que es troba malament o alguna altra circumstància que provoqui que no estigui segur de si mateix, i això pot provocar que un castell fracassi. Ell va dir la

veritat, va transmetre el neguit que tenia. Una persona valenta és la que va amb la veritat per davant. Per cert: va arribar Sant Fèlix i va parlar el 3 de 10: impressionant. Això és un casteller de soca-rel.

La seva mort va coincidir amb la visita dels alcaldes xilens i de l'amic Luís Carrasco a Catalunya. Recordo que era al meu despatx amb el Luís, i em van trucar per donar-me la terrible notícia. El primer que vaig dir al Luís és que, en aquells dies d'experiència castellera, va viure realment el que és la colla. Havia vist els grans castells a la Mercè, a Barcelona, els instants d'alegria més intensa, i també vivia el moment més tràgic, el més terrible que pot passar a la colla com és la pèrdua d'un company. Això és la colla: alegries i tragèdies.

Fem pinya al costat de la Montse, la nostra companya. És la pinya que hem de fer en un castell i quan un company ho passa malament. El Julià sempre perdurà en la nostra memòria, i quan siguem a la plaça per Sant Fèlix, al concurs o en altres diades assenyalades, pensarem en ell i en tots els que ens han deixat... o potser són ells els que pensen en nosaltres, perquè segurament ells també ens acompanyen en aquestes jornades. Una abraçada ben forta, Julià, d'aquelles que fan una miqueta de mal per la intensitat i la sinceritat que transmeten.

El Julià i la Montse a Sant Feliu l'octubre del 2005.

Foto: Raquel Tarrés/Còlv

Foto: Fèlix Miró

Fragments del pregó més casteller

Fonxo Blanc

Vilafranquines, i potser també vilafranquins; penedesencs, catalans i europeus aquí aplegats,

Es fa saber, per confidència dels administradors, que Sant Fèlix torna a ser aquí! La sortida de les tres tartanes de la capta i l'anar a cantar gojos a la novena n'han estat la bestreta: apaivagant-nos l'ansietat de tanta il·lusió durant mesos acumulada. Per als qui de seguida hem comprat l'estampa, el programa i les receptes de cuina... Fins i tot ja n'hem menjat algun dels plats...

Ja som al vespre/nit del 28 d'agost; des de 1963, també l'any d'aquest monumental pilar de cinc, el moment del pregó. Sant Fèlix torna a ser aquí! Seran cinc dies de festa contínua. Els cinc dies de la Festa Major repicó i clímax de les festes majors dels Països Catalans. La que pràcticament tanca el cicle de festes d'estiu.

(...)

Arribi aquest recordatori a persones de Festa Major com el graller Nani Recasens; el figuetaire i de la coordinadora, Albert Massana; l'arqueòloga de soca-rel, Titina Senabre, o les grans camises verdes, Faust Sánchez pare o el que en fou cap de colla, Lluís Giménez.

(...)

Vet ací que aquest cardenal pertanyia a l'orde d'ermitans de sant Agustí. Sant Agustí, el sant del dia d'avui, 28 d'agost. I aniversari de la Cesca Llavina Castellví, del pom de dalt del 3 de 10 que sí que descarregarem aquest sant Fèlix.

(...)

Anotà tan transcendental burgès i notari: "Un cos sant anomenat sant Fèlix Màrtir arribà al 11 de setembre de 1700 a la tarda, ab una caixa de vidra cristallí". Sí, un Onze de setembre; el de 14 anys abans de la data de la gran derrota que avui tenim com a Diada Nacional. ¿Ens ha d'estranyar doncs que arribat sant Fèlix un 11 de setembre, la diada castellera de Sant Fèlix hagi esdevingut la Diada Nacional Castellera? Per cert, finalment televisada en directe per a tots els catalans! I gràcies a un de Vilanova ¿Ens ha d'estranyar que la senyera estelada sigui la "reina per uns dies"; ben arriada i tibant des del cim de la creu de la capella de sant Joan? ¿Ens ha d'estranyar per tant que el físic a les amèriques Fèlix Casanova i Fernández ens digui que torna per fer castells i posar l'estelada? Ens hem de ficar a la pell de les colles de Valls i, sobretot, dels Minyons per adonar-nos d'aquesta significació de Diada Nacional Castellera, cada Sant Fèlix, a la plaça de la Vila: per a ells el viatge d'anada cap a Sant Fèlix –normalment en dia per a ells feiner– desvetlla tot el complex d'esperances i temences davant la perspectiva dels més grans compromisos/reptes a plaça. Garbuix d'ànims d'un viatge casteller que nosaltres només experimentem cada any parell, el primer diumenge d'octubre baixant a Tarragona, al tan poc genuí escenari de la plaça de Braus, com sabem l'antítesi Sant Fèlix versus Concurs de Tarragona té el copyright literari de Biel Senabre, parella de la pregonera de 1997, la catalanogeorgiana Maixa.

(...)

I quina era la màxima necessitat col·lectiva, primària, de pura supervivència, dels vilafanquins d'aleshores? Quina? Efectivament: l'aigua de pluja per als sembrats de blat, fora muralla i els portals. I esperant amb fe les pluges baixaven a la cripta per pregar a sant Fèlix que les fes arribar. Precs a sant Fèlix, que cada Festa Major fa el president del Castellers, Jou Cabré, amb els seus dos fills; en la més recollida, interior i sincera intimitat.

(...)

El que en fou Alcalde Mayor y Corregidor interino d'aquelles primeres festes majors de sant Fèlix, l'advocat Manuel Llorca Aguiló, com a bon il·lustrat elaborà un informe exhaustiu de reformes; on proposava al capítol 7è: "que se extermine el uso de los castillos de los Vailes nombrados Valencianos, y aún se prohíba absolutamente el

Foto: Raquel Tarrés/Còv

uso de tales bayles". Es fonamentava en el fet que una colla de ball de valencians havia arribat a robar les faves de l'hort dels franciscans, saltant-ne el tancat. L'actual regidor Pep Colomer féu la troballa, a l'Arxiu General de Simancas, del text de cinquanta folis manuscrits de l'esmentat alcalde, entre el 6è i el 10è sant Fèlix. Exposades les justes dades erudites, sumem al culte i arreladíssim substrat cultural el reconeixement a la severa coordinació, als anys de duro i la clau a la butxaca, del qui vingué ja de ben petit de santa Cruz de Mudela –com els Laguna, els Delgado: el cap dels municipals Eustaquio Parilla; al cap dels anys empeltat amb els Esclassans Castellet, perquè la Carolina, una néta d'aquell mantenidor oficial dels balls, és casada amb el Lluís, l'actual cap de colla de Castellers de Vilafranca i terç amb corda per molt anys.

(...)

Vol dir que essencialment és un sant elegantment humil, que presideix, abillat únicament com un de tants clergues vilafanquins, la seva pròpia processó. Un sant que es garbella en igualitarisme comunitari amb els seus fans i fidels. Un sant a qui no cauran els anells perquè no en porta. Només li falta suar a la graella de l'àgora més castellera.

(...)

L'elegant i corprenedora humilitat del nostre sant, tan demostrada en la seva indumentària i costums, penso ningú ha demostrat tant com els meus Castellers de

Vilafranca. La colla fundada el setembre de 1948 no es van creure dignes d'actuar el dia de Sant Fèlix fins l'any 1965. Havia succeït que l'any abans, segons testimoni d'un titular de Panadès, redactat per Alfons Chulvi, "La máxima atracción de la Fiesta Mayor de 1964 la constituyeron los Castellers de Vilafranca y la Banda de Liria", no els Xiquets de Valls o del Vendell sinó els Castellers de Vilafranca. Actuant doncs des de 1949 fins al 1964 exclusivament la vigília i l'endemà de Sant Fèlix.

Des dels fonaments de la humilitat, garbellant fibrosos titans vinguts dels falcons (amb el gran Gatsby Huguet com a incombustible), garbellant fibrosos titans vinguts d'altres camises castelleres –del nord del Llobregat (Terrassa, Sants, Figueres) però també de la Marina i del Camp– hem assolit l'hegemonia castellera –anys compartida, darrerament prou única. Trajectòria fixada pels ulls de la colla, el fotògraf i barber excel·lent estilista de les barbes J.M. Petrus, pletòric enguany d'exposar-la a Cal Figarot dels Hegemònics. Exposició que suposo és acompanyada de música de gralles perquè sense música de gralles no creixen els castells. Ai, però només hegemònics des de 1995, trenta anys després de la primera presència. 1995, l'any del pregó del Pito Bricullé, del company Pressing de "El 3 de Vuit" com un dels cinc administradors. Aleshores per no ser menys que a l'Entrada, el Ramon Rovira i Jubert féu tocar les

campanes, les de la capella de Sant Joan a Firart, per celebrar la primera torre de 9 sobre manilles descarregada. Eren les 3 i 10 de Sant Fèlix de 1995 i a la mateixa hora exacta, l'any següent, ens feia guanyar el fatídic concurs de Tarragona. Semblava impossible, com fer esclatar com a reacció a la mateixa pinya d'aquella Diada la franca besada entre els eixerits Miquel Ferret i Sara Freixedes. Ho garanteix el sant: l'epopeia i els amors-passió perviuran.

El 2001, com que el pregoner era el pioner de la castellística actual, l'apotecari i estudiós Eloi Miralles, s'escaigué l'encara millor Sant Fèlix global de la història. I l'endemà, el dia 31, per donar la raó a Rodolf Llorens que descobrí "el que a Vila ho tenen només en comptagotes aquí a Vila ho fem per parelles", vam aixecar aquells dos castells de nou folrats simultanis. D'aquella epopeia, culminant la humilitat que tant assaja i prova i torna assajar i torna a provar -me n'ha quedat una imatge (correlat objectiu, que diria el Jordi Llavina) plenament immarcescible: per plàstica analogia entre duets de sublims bellesa simultanis, la Nusca Manresa, parella del Toni de Lloret, i l'Imma Tort, parella del Sergi Via, travessen la plaça de Sant Joan sostenint cadascuna una capsa de pastís de Cal Trens, camí de l'àpat (a Cal Guapo / Torner), celebrat amb els pletòrics comentaris de les Diades – la del 30 i la de 31 d'agost de 2001.

La plenitud del Paradís Perdut Recuperat. L'obstinació de tot romanticisme: recuperar la plenitud del Paradís Perdut.

(...)

Segon missatge de la imatge de sant Fèlix: A la mà dreta, perquè va donar heroic testimoni en martiri, la palma dels victoriosos; victoriós amb i per si mateix, en la lleialtat als seus personals valors, n'assoleix la joia del nom: Fèlix, Fèlis, feliç.

(...)

Però els màxims màrtirs de sant Fèlix van ser batejats com els de "galeres" als castells pel també empeltat de Parrilla per la seva muller Montse: el mestre màxim en humor intel·ligent Mamut Joan Guixeres, el pregoner de ja en fa 16 anys. Els castellers de galeres sou el pedestal de martirologi que fonamenta les aletes i l'estalviar-nos les llenyes. Alguns de galeres han estat administradors, com els tres Joseps –el Just, el Galofré, el Mestre– el Carles Mata pare (i el Lluís Moles); o fins i tot pregoners com el tan èpic de la rauxa Lluís Galofré -l'autèntic termòstat de l'ebullició de la plaça de la Vila el dia de Sant Fèlix, entre els tecnòcrates Minyons i els lleons carlins de la Vella. El Joan Guixeres del pregó de 1991, prou que ha anat de segon tapat, als castells folrats.

Foto: Félix Miró

L'any 1979, elegits el març els primers ajuntaments democràtics -des de gener de 1934-, s'hi incorpora la primera administradora, l'Àngels Guardiet, qui té al costat un casteller de galeres, l'enòleg Josep Ribes -el quart Josep doncs- i l'espatlla de baix fonamental, la del Cisco Mallofré, el qui 16 anys després pararia a l'absolut nucli dur de galeres la torre i el pilar amb manilles. (Sempre amb la Conxita Martínez Torrenteras de crossa. El 1980 l'administrador casteller -i de tronc- n'era el Josep M. Mateu -sempre a la foto del primer castell de nou vilafranquí, el de sant Ramon de 1987, el dia que el meu fill Pau va fer dos anys. El Mateu Ollé, com Moisès no conquerí la "torre promesa" de nou que tant parà al sisè pis als intents sense aletes). El novè membre del pedestal de martirologi casteller és el Joan Pareta. I aquí entrariem en el capítol de la funció d'administrador com a pedrera, o prova de marató de supervivència per a futures regidores i regidors socialistes.

(...)

Foc que esdevindrà Pau amb llavors pacificadors com els castells del Team Towers parats a una escola de Jerusalem per infants cristians, àrabs i jueus. L'heroi èpic casteller i poeta rítmic, qui si no el Fèlix Miret i Rovira, sempre siamès del seu primeres

mans el germà gran David -catorze mesos de diferència- n'és l'ànima de l'equip de les torres. Que viatjant tant o més que Marco Polo, de pas, potser ha descobert que si el sant patró vingué de Roma, els castells potser els van portar els pirates vinguts de la Índia seguint l'Índic o baixats dels Atles. El que sí podem assegurar és que un de família de pescadors de Melilla ha estat el primer capità de la nau que cada Sant Fèlix surt amb el 4 de 9 folrat amb l'agulla del pilar de 7. Gesta que he de reconèixer que em treu més el son, em deixa més que haver assumit aquest pregó, tot i que ja em puc imaginar el xàfec de rodolins que em dedicaran els diables el dia 31.

Sant Fèlix en definitiva "s'és tret o ensenyat" per necessitat de donar la gran oportunitat de l'any a la imaginació i el coratge romàntics: aquell Carpe Diem; sempre Carpe Diem.

Perquè passat festes pot retornar la duresa i l'egoisme, collim els fruits saborosos de cadascun dels cinc dies: des de demà fins diumenge, amarem-nos de llum, enlairem-nos d'entusiasme i de color, arrauem-nos de vitalitat i emoció.

Es fa saber, per confiança dels administradors, que Sant Fèlix... torna a ser aquí!

ferreteria BADIA S.A.

FERRETERIA
JARDINERIA
MATERIAL INDUSTRIAL
GRIFERIA
SERRALLERIA
BRICOLATGE
ESTUFES
MENATGE
CRISTALLERIA
LLISTA DE NOCES
PARAMENT DE LA LLAR
MOBLES RÚSTICS
CAMPING
MATERIAL ELÈCTRIC
DROGUERIA

Carrer Hermenegild Clascar, 10, 12 i 14
08720 Vilafranca del Penedès (Barcelona)
Tel. 93 890 16 44 · Fax 93 817 09 95
info@ferreteriabadia.com

P APARCAMENT GRATUÏT

restaurant • pizzeria

la trebbia

cuina artesanal

plaça de la sardana 3
•
vilafranca del penedès
•
93 817 13 99

ENVETATS TIPUS PINXO,
TAVERNER I PALETA

ENVETATS PER A BALLS POPULARS

c/ DOS DE MAIG, 5 BIS
(CARRER DE L'ELÈCTRA)
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

El Figa-rot

Suplement humorístic

Tot i la caiguda, descarregat!

El nostre expresident i company Josep Cabré, Jou, ha assumit perfectament el canvi de rol dins la colla. Ara que té més temps, i conscient que els Castellers de Vilafranca en sortiran beneficiats, s'ha proposat de convertir-se en alternativa del Fèlix. Així doncs, sabem de bona font que s'està preparant intensament, que no es perd cap assaig de la colla, i encara menys del pilar, i que no falla mai a les noves sessions de preparació física que es fan a Cal Figarot. El neguit, però, li ve de fa uns quants mesos quan, preveient la "jubilació presidencial", no perdia cap oportunitat de posar-se a prova, tal com ho demostra el pilar de 3 que acompanya el comentari. Malauradament, en aquesta ocasió, per culpa d'unes mides mal ajustades, de la deficient preparació de l'enxaneta i de l'excessiva eufòria que hi havia a l'entorn provocada pel mal costum de fer passar la set bevent, al pilar se li van despenjar el dos pisos superiors. Tothom tranquil, però: ningú va prendre mal i, segons les bases del concurs, el pilar és descarregat! Davant d'un èxit tan aclaparador, és just felicitar el pilaner i animar-lo a perseverar en la seva dèria. (Per cert: diuen que el pilar va anar com va anar perquè el Jou no va sentir *Sónar* les gralles).

A toc de «pito»

Doña Julia Carrillo Vila, així es diu el flamant fitxatge de la redacció de EL FIGAROT. Com que és de caràcter impetuós, a les hores que no fa la revista, Carrillo Vila es dedica a fer d'àrbitre de futbol (diuen que es recrea veient homes en calça curta, sobretot un que fa d'agulla esquerra en algun castell de nou). Igual que a tots els àrbitres, no li falta autoritat, i no s'hi mira gens ni mica si ha d'amonestar qui té al seu voltant: que es dubta de convocar consell de redacció dimarts abans de sopar, dimecres després del Barça o dijous de matinada..., cop de xiulet enèrgic i es fa el que ella mana; que algú a la redacció s'escaqueja, xerra massa i no està per la feina o beu cervesa en hores de pensar...

targeta groga i que no se'n parli més; que algú altre gosa canviar la maquetació d'una pàgina que ella havia compaginat pacientment..., targeta vermella directa i al carrer. Dues virtuts, però, distingeixen Carrillo Vila de la resta de rellis del món: la primera, que ho veu tot, probablement gràcies a les immenses ulleres d'hostessa d'Un, dos, tres que li donen una presència singular (i que li serveixen per maquetar amb precisió les pàgines de EL FIGAROT -segur que us n'heu adonat-) i la segona, que no té cap mirament, ans al contrari, amb l'únic col·laborador del butlletí que és del Madrid (al qual té amenaçat de «plastificar» alguna part delicada). La veritat és que estem contents: ja era hora que, entre tant de mascle, a la redacció hi hagués algú que ens «toqués el pito»!

La pomada Ninja et dóna ales...

Pomada Ninja: aquest és el nom d'un nou combinat que s'està posant de moda en festes, festetes i mogudes nocturnes de llarga durada. D'origen menorquí, es tracta d'una beguda tonificant, de considerable graduació alcohòlica, que algun intrèpid explorador dels Països Catalans devia portar fins a l'extrem orient. Tanta sortida va tenir la barreja que la van acabar consumint els ninges japonesos per ser més lleugers i ràpids en les perilloses escames nocturnes (d'aquí el nom que té). A la colla hi ha grans consumidors del combinat, fins al punt que un conegut casteller vilafranquí ha estat triat per fer-ne la publicitat pertot arreu. Poseu-vos a punt, doncs, que aviat ens el plantificaran en tanques, revistes, anuncis de televisió, internet i fins i tot en missatges de mòbil (aquí el veieu en una imatge que anirà a la tanca que hi ha pujant de la zona esportiva). I prepareu-vos també perquè, aprofitant l'eslògan de la campanya, corre el rumor que, a partir d'ara, abans de cada actuació de compromís, tot casteller que s'hagi d'enfil·lar per damunt del peu, se n'haurà de beure un didalet. I és que ja se sap que «la pomada Ninja et dóna ales...».

Qui us ha vist i qui us veu

Recuperem una fotografia de l'any 1999 per deixar evidència de com canvien les persones humanes d'aquest món mundial i de com aquest pot donar una gran quantitat de voltes. En aquesta fotografia, hi podreu veure un cap de colla, un excap de colla, un president, un sotscap de colla, un sotspresident d'àrea social i un membre de l'equip de peus, folres i manilles abillats amb la tradicional faldilla escocesa i amb botes de muntanya (curiosa combinació), després de delectar el públic de Cal Figarot amb una memorable actuació musical. Esperem que aquesta sigui la seva primera i última cantada.

GALERIA FRIKIE

El maputxe
de l'Arboçar

Antologia de frases que han fet història

Fraser: Gràcies a la província del Penedès!
Autor: Francesc Moreno «Melilla».

Moment: Acabats els pilars de la gloriosa actuació de Sant Fèlix de 1995. Els que vam viure l'actuació i la jornada en general en tenim unes quantes, d'anècdotes, tant de l'actuació, com de la processó, de la nit... L'esclat d'eufòria va ser tan gran que qui més qui menys en va quedar tocat, inclòs el cap de Colla, el Melilla, qui, un cop acabada la ronda de pilars, va sorprendre els que se l'escoltaven fent un discurs que només va faltar que el recités en vers: que si sou els millors, que si el cel és de color verd... Alguns vam pensar que se'ns havia trastocat o que era mossèn Cinto disfressat. Per acabar-lo es va posar a repartir agraïments a tort i a dret i va ser en aquell moment que va pronunciar la frase que ens ocupa. Tothom se'n va riure, del que creien que era una planxa. Però mai no s'han d'interpretar les coses precipitadament perquè ara ens adonem que el temps demostra que el Moreno tenia raó. Amb el pas dels anys, l'aparent lapsus proferit l'any 1995 ha fonamentat una repetida reivindicació: ara es demana una vegueria del Penedès per fugir de l'àrea metropolitana de Barcelona. Això ens recorda quan vam fer el primer 4 de 8 amb l'agulla i ens vam posar a assajar un castell que no sabíem ni com havíem d'anomenar. Si no en vam tenir prou amb el 4 de 8 amb l'agulla i vam anar a buscar "la dimensió desconeguda", ¿per què ara ens hem de conformar amb una misèrrima vegueria? Si invocant les paraules de qui ens dirigia fa deu anys, tenim a l'abast tota una província!... O bé era una tàctica de l'astut cap perquè ens diguessin que una província és massa i, per rebaixar-ho, ens ho deixen en vegueria. Que gran que ets, Melilla!

SALUTDENTAL

P E N E D È S

LA CLÍNICA DENTAL QUE LI OFEREIX TOTES LES ESPECIALITATS EN ODONTOLOGIA

ODONTOLOGIA CONSERVADORA • PERIODONCIA • PRÒTESIS DENTALS • SERVEI DE SEDACIÓ •
ORTODONCIA • CIRURGIA ORAL • IMPLANTOLOGIA • BLANQUEJAMENTS • ESTÈTICA • ODONTOPEDIATRIA

www.salutdental.com

VILAFRANCA DEL PENEDES c/General Prim, 7-9, local C • ☎ 93 819 91 10 • jbadell@salutdental.com

EL VENDRELL c/ Flors, 72, baixos • ☎ 977 15 49 59 • salutdental@salutdental.com

 VILATRONICA
COMPONENTS ELECTRÒNICS

Tel. 93 817 13 98
Fax 93 817 36 16

- APARELLS
PER A
DISC-JOKEY

- MICRÒFONS
- INSONORITZACIÓ

 VILATRONICA
INDUSTRIAL

Tel. 93 818 11 14
Fax 93 892 08 58

C/ Misser Rufet, 3, local 4
info@vilatronica.com
www.vilatronica.com
08720 VILAFRANCA DEL PENEDES (Barcelona)

C/ Avinyonet, 6-8, 1a planta
P.I. de Llevant
Tel. 902 430 797

Ctra. Sant Vicenç, 2-10, local 2
Tel. 977 181 812
43700 EL VENDRELL
(Tarragona)

Ja ets soci dels Castellers de Vilafranca?
AMB TU SEREM MÉS GRANS!

www.castellersdevilafranca.cat

Castellers
de Vilafranca

CASTELLS A BANDA

Foto: Raquel Tarrés/CdV

1

Foto: Fèlix Miró

2

Foto: Fèlix Miró

3

Foto: Xavi Carrasco

4

Foto: Fèlix Miró

5

Fotos: Fèlix Miró

6

1. Pedalada Verda 2007.
2. «Els ulls de la colla», exposició d'homenatge al Josep M. Petrus.
3. Musical Figarot 2007.
4. Junta del FC Barcelona a Cal Figarot.
5. Visita dels representants xilens a Vilafranca.
6. Jordi Carbonell, Gregori Cascales, Jacob Prat i Josep Cabré, soca-rels 2007.

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Certàmen poètic

Un professor de japonès
i un casteller de Lleida guanyen
els premis literaris del 2008

Premi Oriol Rossell, segona edició

Jordi Mas, professor de japonès a la Facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona, es va endur el màxim guardó de la segona edició del premi Oriol Rossell, pel poemari *Autoretrat amb esfinx*. En aquest cas, el premiat guanya 600 euros i l'editorial Omicron li editarà el treball.

D'altra banda, Jaume Marc Torrent, casteller de la colla de Lleida, va guanyar la vuitena edició del premi de poesia castellera, amb el poema *Llarga vida a l'enxaneta*. El premi, que valora tant l'estructura poètica del treball com la projecció literària del fet casteller, estava dotat amb 150 euros i un trofeu.

Petits escriptors

Pel que fa als premis destinats als escriptors més petits, cal destacar que el quart certamen Aleta, de literatura infantil sobre tema casteller, el va guanyar Dani Pardo, alumne del CEIP Baltà Elias, gràcies al treball *La ratolinera*. Per un altre costat, els premis Enxaneta i Aixecador, que reconeixen treballs escrits en prosa o en poesia, van ser per a les alumnes de l'escola del Carme (Sant Elies), Mireia Miró i Anna Rafecas, respectivament, i es van concedir accèssits a Laia Oliveras, també de Sant Elies, i Aina Ros, del col·legi Sant Ramon.

També hi va haver premis per als dibuixos o il·lustracions sense text, sota el nom *Imatges castelleres*. En aquest cas, el guardó va ser per al treball col·lectiu dels alumnes de P-5 de l'escola de Sant Elies. D'altra banda, en la categoria A d'aquest mateix premi, la primera va ser Alexandra Girón, de Sant Elies, i hi va haver un accèssit per a Joan Nicolàs i Ricard Soler, de Sant Ramon, i Gemma Lluch, de Sant Elies. En la categoria B, el primer premi va ser per a Arnau Güell, de Sant Ramon, i es van concedir uns accèssits a Roger Mata, de Sant Elies, i Aitor Jounou, de Sant Ramon. Finalment, en la categoria C, la guanyadora va ser Anna Guim, de Sant Elies, i els accèssits van reconèixer els treballs de Paula Casas, Montse Sellarès i Elisabeth Caballero, alumnes de Sant Elies.

Cal dir per acabar que el premi El pom de dalt va ser per a les escoles de Sant Elies i Sant Ramon i el CEIP Baltà Elias.

1. 1r Premi Categoria A, Alexandra Girón
2. 1r Premi Categoria C, Anna Guim
3. 1r Premi Categoria B, Arnau Güell
4. 1r premi Aleta Treball Literari Il·lustrat, Dani Pardo

L'altra cara dels castellers

Josep Llop Vallverdú

Pere Ribera

«Les gallines catalanes són molt apreciades arreu per la varietat de colors que tenen i pel color únic dels ous que ponen»

Avui quants animals tens?

«Ara tinc uns 400 galls negres del Penedès, 150 ànecs muts..., això de cara a Nadal (*l'entrevista la vam fer el mes de novembre*). A més tinc 45 galls i gallines penedesenques per a exposició; 50 reproductores penedesenques repartides entre quatre varietats oficials i dues varietats en procés de fixació genètica, la platejada i la fumada, encara no reconegudes oficialment; 30 gallines nanes Flor d'Ametller blaves; 15 gallines Brahma; 8 gallines Pequín nanes; 15 araucanes que fan els ous blaus; 50 coloms de races autòctones catalanes; 25 oques empordaneses; 6 indiots mallorquins; 50 canaris Lizard i autòctons catalans; 10 ovelles Lacau, les del formatge Rocafort; 12 conills vienesos blaus; 50 arnes d'abelles... i un gos de 100 quilos».

D'on et ve la dèria de criar animals de raça pura?

«Ho he viscut de tota la vida per haver-me criat en un poble petit on tothom tenia animals. Des que vaig marxar de casa als tretze anys, i tret del tres anys d'universitat a Tarragona estudiant electrònica, sempre he tingut algun animal amb mi, tant els onze anys d'estada a l'Alt Berguedà, com els dotze anys a Andorra dedicat professionalment a la cuina».

Com és que un estudiant d'electrònica acaba en una cuina?

«A través d'un company d'estudis que es de la Pobla de Lillet i que treballava els estius de cambrer en un hotel de Castellar de n'Hug que em va proposar d'anar-hi un estiu. Em va agradar tant que vaig fotre els llibres al fons del Llobregat i m'hi vaig quedar onze anys.

Després em va sortir l'oportunitat d'obrir un restaurant a Andorra, és La Taberna d'en Mallol, que encara funciona, i vaig estar-hi dotze anys. Fèiem vacances cada mes d'agost i obríem l'1 de setembre. El dia 30 d'agost de cada any, i amb el cotxe carregat a punt de marxar, venia a Vilafranca a viure l'actuació de castells de Sant Fèlix. Al restaurant, sempre hi penjava les fotografies que feia a la diada».

Per què vas decidir tornar a la terra baixa?

«La restauració crema molt i vint-i-tres anys són força temps. Va sorgir una bona oferta pel restaurant i no m'ho vaig pensar gaire».

...i et vas posar a criar gallines penedesenques?

«No, no de cop. Llavors jo ni sabia que existissin. Quan vaig tornar, el primer que volia fer era posar un galliner com els que

coneixia de petit, que eren plens de gallines i galls de molts colors, i la sorpresa va ser comprovar que havien desaparegut. Tothom tenia gallines americanes, totes del mateix color. Per mitjà d'una amiga, vaig conèixer la Maria Grau, que era l'única persona llavors que conservava i promocionava aquelles gallines, que havien estat recuperades per l'IRTA. Ella em va introduir en aquest món sorprenent i així vaig començar».

Què en fas, del bestiar que cries?

«Les varietats de carn van a l'escorxador durant tot l'any i, especialment per Nadal, tinc parada a la Fira del Gall. Les varietats tradicionals van a exposicions avícoles i es venen a d'altres criadors 'd'avicultura artística', que és com se'n diu, de la cria de races pures tradicionals.

Les gallines catalanes són molt apreciades arreu per la varietat de colors que tenen i pel color únic dels ous que ponen, que són dels més foscos del món, fins al punt que a Alemanya hi ha un club de criadors dedicat exclusivament a les gallines catalanes».

D'això, se'n pot viure?

«Només d'això no. Jo feia molt que tenia abelles i vaig posar més arnes per fer una producció suficientment rendible, més un ramat de cabres per fer llet, uns quants fruiters en cultiu ecològic..., i així anar fent bullir l'olla».

Diuen que, si es moren les abelles, darrere hi anem nosaltres?

«Fa uns anys un paràsit asiàtic va fer estralls als ruscós. Avui s'ha controlat la plaga, però el que fa més mal és l'ús indiscriminat d'insecticides a l'agricultura. Pensem que les abelles pol·linitzen el 98% de les espècies vegetals i, entre elles, el 100% de les que consumim nosaltres. Si desapareixen...».

Diuen les males llengües que ets un bon ballador de sardanes, oi?

«Ha, ha, ha... Com ho saps? Me'n va ensenyar en Lluís Soler i Pol, de Manlleu, als catorze anys, i des d'aleshores he ballat sempre que he pogut. Al tornar d'Andorra, vaig fitxar pel Foment Sardanista de Sant Sadurní i encara hi segueixo anant. Hem corregut tot el país ballant i tenim un dels aplecs més importants de Catalunya».

Té futur la sardana?

«Sí, i bo, però cal que s'hi faci una revisió i una reestructuració a fons per rejuvenir el moviment de dalt a baix i d'esquerra a dreta».

Continuem xerrant, però es fan les tantes i ja no tinc més paper.

Butlletí dels Castellers de Vilafranca número 38

PERSONES AL SERVEI DE PERSONES.

Som **Caixa Penedès**,

amb un gran equip de professionals

i més de 640 oficines.

T'oferim un servei amb les

tecnologies més avançades

i productes amb les solucions que

s'adapten a les teves necessitats.

Volem estar **sempre molt a prop teu**

i reinvertir en benefici de la societat.

www.caixapenedes.com

Caixa Penedès
Obra Social